BAĞIMSIZLIK
DEMOKRASİ
SOSYALİZM
İÇİN

YÜRÜYÜŞ

HAFTALIK SIYASI HABER VE YORUM DERGISI SAYI: 255 26 ŞUBAT 1980 10 LİRA

Politika kapatıldı

ORHAN APAYDIN * MÜMTAZ SOYSAL * OKTAY KURTBÖKE
YILMAZ ATEŞ * ATAOL BEHRAMOĞLU * IŞIK YURTÇU
ERTUĞRUL GÜNAY * SADULLAH USUMİ * DOĞAN ARASLİ
ORHAN BİRGİT

POLİTİKA'NIN KAPATILMASINI KINADILAR

4. SAYFADA

MHP'nin F.Almanya'daki gizli örgütlenmesi

3. SAYFADA

SÖNMEYEN DİRENİŞ ATEŞİ

* Tariş'e silahlı faşistler dolduruluyor
* Olaylarda, saptanabilen ölü sayısı: 7
* Aydın Erten'in yaşamı tehlikede

Ateşi henüz sönmeyen işçi sınıfının büyük direnişinde, kadın erkek toplam 3100 emekçi gözaltında. Olaylarda biri işçi, biri öğrenci, biri öğretmen, dördü de polis olmak üzere 7 kişinin öldüğü saptanabildi. Yedi polis, bir asker, ikisi ağır 15 sivil yaralı. Gözaltına alınanların büyük çoğunluğunun işkence gördüğü bildiriliyor. Gültepe Belediye Başkanı Aydın Erten tutuklu. Erten'in beyin travması geçirdiği ve kulaklarından sürekli kan geldiği belirtilmekte. Gözaltına alınanlar 6 gün spor salonunda tutuldu.

6.000 POLİS 10.000 ASKER ÖZEL TİMLER, ÖZEL SİLAHLAR

"Operasyon"da, İzmir Emniyeti'nden 6.000 polis, Ege Ordusu'ndan 10.000 asker kullanıldı. Panzer, tank, top, havan topu, geritepmesiz top, roketatar, her türlü otomatik silah, sis ve gözyaşı bombası, uçak, helikopter ve yardımcı malzemeleri ciddiyetle değerlendirdi. Çiğli Havaalanında CHP Genel Başkanına suikast girişiminde kullanılan özel silah İzmir olaylarında da görüldü. Domdom kurşunu attığı söylenen ve bir atış sırasında, bir de hedefte patlayan o ünlü tüfek.

POLİS YERİNE ASKER, BEKÇİ DİYE FAŞİST

Tariş'te fabrikaların boşaltılması sırasında polis ortalıkta gözükmedi, bu işlemin tümünü asker yürüttü. İplik Fabrikası dışında bütün işyerlerinde işbaşı yapıldı. Fakat işçiler çalışmadılar. Üretim asker denetimi altında yürütülmeye çalışılıyor. Ve Tariş'e "bekçi" kadrosuyla silahlı faşistlerin doldurulması, "operasyon"un tamamlayıcı aşamalarından biri. Bu aşamada işçilerin direnişini kırmak bir hayli zor. Direniş ateşi hâlâ sönmedi. O kadar ki, Gültepe'de ölen polislerden İsmail Yürümez'in karısı, İçişleri Bakanı'nın yüzüne emekçi namusuyla haykırdı:

"KATİL İKTİDAR!"

BAŞYAZI

KİTLELERİ KAZANMAK VE KORUMAK

Demirel, özlemini duyduğu baskıcı. faşist rejime "normal yönetim ile sıkıyönetim arası bir idare şekli" diyerek, baklayı dilinin altından çıkarttı. Özellikle son AP hükümeti eliyle sistemli bir biçimde [illegible]nlan olaylar, parlamenter görünümlü, baskıcı, faşist bir yönetimin adım adım gerçekleştirilmesinin yolunu açmıştır.

Son günlerdeki askeri darbe girişimi söylentilerine karşın, bunun gerçekleştirilmesinin de göze alınamadığı anlaşılmaktadır. Ancak, 12 Mart'taki uygulamaları bile aşan bir biçimde, komutanların ülke politikasına ve yönetimine müdahaleleri açıkça ortaya çıkmıştır. Bu durum, çözümsüzlük ve tıkanıklıkları derinleşerek yeni boyutlara ulaşan emperyalizm ve işbirlikçisi tekelci sermaye açısından son çare olan açık faşizmin daha da yakınlaşmasına yol açmaktadır.

Ancak Demirel, doğrudan komutanlar eliyle gerçekleştirilebilecek bir yönetim yerine, "sivil"
dır. Ne var ki, bu "sivil" yönetimin de, kendi yönetimi olmasında ısrar etmektedir. CHP, gelip dayanan faşist tehlikeyi sezmekle birlikte, bu tehlikeyi önleyecek tek temel güç olan kitleleri, korumayı ve harekete geçirmeyi esas almamaktadır. CHP, tüzel varlığının sürmesinin yollarını aramakla yetinmektedir. Faşizmin özlemcileriyle bu noktada uzlaşma olanaklarını aramaktadır. Oysa bu tutum, CHP'nin tüzel kişiliğinin sürmesini sağlamak için bile yeterli olmayacaktır.

Faşizm ve gericilikle mücadele anlayışı, yöntemi, biçimleri, araçları arasındaki sınırı çizen temel ölçüt, kitleleri kazanmak, koruyup yönlendirmektir. Hangi mücadele biçimleri, araçları esas alınırsa alınsın, önceden şu soruya cevap vermek gereklidir: Somut koşullar ışığında hangi mücadele biçimleri ve araçları hangi strateji ve taktikler, kitleleri korumanın aracı olabilir ve onların mücadeleye kazanılmaları olanağını sağlayabilir?

Kısacası, ister tek bir mücadele biçimini mutlaklaştıran teslimiyetçi tutumlar olsun, isterse bireysel terörü fetişleştiren tutumlar, her ikisi de, kitleleri burjuvaziye ve onun kurumlarının "merhametine" teslim etmekten öte bir işlev görmeyecektir.

Son direniş eylemleri, kitlelerin dirilliğinin, giderek yükselen dinamizmlerinin belirtisidir. Bu, aynı zamanda devrimci durumun unsurlarının olgunlaşması sürecine girilmesinin de işaretidir. Gelişmeleri doğru değerlendirebilmek için kitle eylemlerindeki yükseliş sürecinin, yalnızca bununla sınırlı tek bir süreç olmadığı, asla gözden uzak tutulmamalıdır. Çünkü devrimci durumun unsurları, karşı devrim süreci ile birlikte, onunla içiçe gelişmektedir. Kitle eylemlerinin yükselişine karşı, egemen güçler de, karşı devrimin koşullarını hazırlar ve olgunlaştırmaya çalışır. Ancak, bu evrensel doğruyu kavramakla, doğru strateji ve taktikleri saptamak, bunları pratiğe geçirmek mümkün olabilir.

Yükselen kitle eylemlerinin yalnızca başlatılmasına ve sürdürülmesine ilişkin doğru mücadele biçimleri bulmak ve uygulamak da yeterli değildir. Mücadele düzeyinin düşmesi, kimi kazanılmış mevzilerin kaybedilmesi olasılığında da, paniğe ve bozguna yol açmayacak, gerilemenin, olabilecek en ileri noktada durmasını sağlayacak biçimi ve araçları da mutlaka dikkate almak gereklidir. Son Tariş eylemi ile esnaf direnişini bu çerçevede değerlendirmek, önümüzdeki dönem açısından sonuçlar çıkartmak gereklidir. Öte yandan İstanbul esnaf direnişi sırasında başvurulan bireysel terörist yöntemler sonucu oluşturulan korku duvarı; esnafın, tekellerin "bayrak as, kepenkleri aç" gerici karşı kampanyasının neden olduğu korku ortamına girmesine yol açmıştır.

Belirtelim ki, esnaf direnişine ilişkin eksik, aceleci ve gelişmenin yalnızca bir yanını görebilen değerlendirmeler, tekellerin sindirme ve korku yaratmada pervasızlığa varan saldırısının kolaylaşmasına katkıda bulunmuştur. TİP Başkanlık Kurulu'nun bildirisinde de belirtildiği gibi, esnaf direnişini yalnızca bireysel terörün öne çıktığı eylem biçimlerine bağlamamak gerekir. Gerçekten de, esnaf direnişini yalnızca bireysel terör eylemlerinin sonucu olarak görmek, böylesine yaygın bir direnişi önemsizleştirmeye yaramaktadır. Diğer yandan, esnaf kesiminin tekellerle olan çelişkisinin ve antifaşist mücadele açısından taşıdığı önemin de üzerinin kapatılmasına olanak vermektedir.

Emperyalizmin ve işbirlikçisi tekelci sermayenin dayattığı faşist tehlikeyi püskürtmek, giderek ortadan kaldırmak yaşamsal bir görevdir. Bu görevi yerine getirebilmek, doğru bir stratejiyi, buna uygun taktikleri saptamak ve uygulamaya koymakla mümkündür. Bu strateji, tüm demokrasi güçlerinin örmekle yükümlü oldukları cephe stratejisidir. Cephenin oluşturulması sürecinde koşulların elvereceği birçok mücadele biçimi vardır ve kitlelerin yaratıcı gücü bunları zenginleştirmektedir. Ne var ki, hiçbir aracın cephe stratejisine ters düşmemesi de dikkatle ve özenle gözönüne alınmalıdır.

ZEKİ KILIÇ

Muhtıralar hükümeti

Komutanların 1 Ocak muhtırasıyla antidemokratik gelişmelerin ulaştığı yeni aşamada geçtiğimiz hafta yeni yeni adımlar atıldı. Sıkıyönetimin uzatılmasına ve İzmir'le Hatay'a da genişletilmesine ilişkin MGK kararı, bu adımlarla birlikte anlam kazanıyordu.

ORDU ÜST KADEMESİNİN ÇIKIŞLARI

Önceki hafta sonunda Erzurum'da yapılan kış tatbikatları dolayısıyla bir konuşma yapan Genel Kurmay Başkanı Evren, "istesek anarşiyi bir ayda durdururuz, ama vatandaş kanı dökmek istemiyoruz" dedikten sonra, dolaylı bir biçimde sıkıyönetim yasasındaki yetkilerin genişletilmesini istedi.

Evren, tatbikat sırasında Günaydın gazetesinden Can Pulak'a verdiği demeçte de, 1 Ocak muhtırasından sonra yeni bir çıkış yapılıp yapılamayacağına ilişkin bir soruya, "yaparsak bu çıkış mektuba filan benzemez" diyerek doğrudan askeri bir müdahale olasılığını açıkça dile getiriyordu. Evren, "İstiklâl mahkemesi" türünden organların gereğinden de söz ediyordu. Can Pulak, ertesi gün aynı konuda yayınladığı yorum yazısında ise, yine tatbikat sırasında görüştüğü bir komutanın ağzından, "bu kötü gidişi biz durdurmak zorunda kalabiliriz" sözlerini aktarıyordu.

MHP'NİN ORDUYA ÇAĞRISI

Bu gelişmeler, MHP yanlısı Hergün gazetesinde ilginç biçimde yorumlandı.

Hergün, "komünizm hastalığının" özellikle askeri okullara da bulaştığını ima ederek, silahlı kuvvetlerin üst kademesini ordu içinde geniş bir operasyona açıkça davet ediyordu:

"Aynı hastalıklar askeri okulların bünyesine de sızmışsa komutanlarınız gecikmeden ciddi tedbirler alsınlar."

OLAĞANÜSTÜ HAL YASASI

Sıkıyönetimin iki ay daha uzatılmasını gündemine alan MGK bildirisinde de Demirel hükümetinin olağanüstü hal yasası hazırlıklarına açıkça destek veriliyor ve bu yasanın derhal çıkartılması meclislere dayatılıyordu. Öte yandan "sendikaların da yasalar içinde yer almaları zorunluluğu"ndan söz edilerek, DİSK'e ve ilerici sendikalara karşı gerici güçler tarafından başlatılan son saldırı kampanyasıyla aynı tutum benimseniyordu.

AP ortak grubunda konuşan Demirel'in, "olağanüstü hal yasası"nın gerekçesini, "normal yönetim sıkıyönetim arasında bir yönetim arasında bir yönetim şekline ihtiyaç var" biçiminde açıklaması da bir rastlantı değildi.

CHP VE SIKIYÖNETİM

Aynı günlerde, basın özgürlüğüne yeni ve ağır bir darbe vurularak Politika gazetesi kapatıldı. Dahası, Sosyalist Enternasyonal'e üyeliği bahane edilerek CHP hakkında da Başsavcılık tarafından soruşturma açılıyor; MSP lideri Erbakan hakkında da bir kovuşturma başlatılıyordu.

TBMM'de yapılan sıkıyönetim oylamasında, uygulamanın İzmir ve Hatay'a da genişletilmesine karşı çıkılması konusundaki karar da ilginç bir gelişmenin ürünüydü. Sıkıyönetimin genişletilmesi yönündeki öneri CHP merkez kanadıyla Topuz grubunun oylarıyla kabul ediliyor; İzmir ve Htay'la ilgili önerge ise yine merkez kanadının kabul oylarına karşılık Topuz grubundan bir-iki kopmanın da sol kanada eklenmesiyle ve birkaç çekimser oy sayesinde reddediliyordu.

Bu arada grupta konuşan Ferhat Aslantaş, Necati Cebe, Süleyman Genç, Hüseyin Öztürk, Turgut Artaç, Gündüz Onat gibi parlamenterler, son antidemokratik gelişmelere dikkat çekerek CHP yönetiminin tutumunu eleştirdiler.

IMF VE BANKALAR KARARNAMESİ

Antidemokratik gelişmelerin yoğunlaşmasıyla emperyalist merkezlerle sürdürülen pazarlıklar da yakından ilgiliydi. Cumhuriyet gazetesinden Yalçın Doğan'ın verdiği habere göre, yabancı gazetecilerle bir görüşme yapan Demirel, Türkiye'ye ekonomik yardım zorunluluğunu kanıtlamak amacıyla, ekonomik gerekçelerden hiç söz bile etmeden, uzun uzun İzmir olaylarından, "komünizm tehlikesi"nden, "işçi konfederasyonları"ndan söz ediyordu.

Emperyalist merkezlerle sürdürülen pazarlıklarda ise, sessiz sedasız bir biçimde, IMF'nin en ağır kölelik koşullarını içeren "Witteveen Formü" üzerindeki anlaşma gerçekleşiyor, bunun için yeni bir stand-by anlaşmasının hazırlıkları başlıyordu. Aynı günlerde, kamu kuruluşlarının mevduatlarını özel bankalara da yatırabileceklerini öngören bir kararname ile, tekellerle devletin bütünleşmesi yönünde yeni ve önemli bir adım atılmış oluyordu.

İŞÇİ SINIFININ ÖFKESİ FAŞİZMİ BOĞACAKTIR!

Beşiktaş alçakça bir katliama daha sahne oldu. Faşizmin uşakları gece yarısı karanlığında genç bilimsel sosyalistlerin evini bastılar. Bu kahpece baskında Naim Oğuz ve Osman Oğuz adlı iki GENÇ ÖNCÜ katledildi.

Polis olduklarını söyleyerek içeri girmek isteyen emperyalist uşakları, kapının açılmaması üzerine otomatik silahlarla kapıyı taradılar.

Bu arada Ali Çetinkaya adlı genci yaralayan faşistler, içeride Naim Oğuz ve Osman Oğuz'u katletiler.

Yoldaşları, Naim ve Osman Oğuz'u unutmayacak. İşçi sınıfı mücadelesinde düşen diğer bilimsel sosyalistler gibi onlar da zafer günlerinin sönmeyen ışığında yaşayacaklar. İşçi sınıfının öfkesi faşizmi boğacaktır!

Demirel'in 100 günü: Zam, zulüm işkence

TİP Basın Bürosu Sekreteri Gündüz Mutluay Demirel Hükümetinin ilk 100 gününü değerlendirdi. Mutluay'ın bildirisi özetle şöyle:

"Demirel'in 100 günü doldu. Bu 100 gün zam ve zulüm dönemi oldu. İşçiler, köylüler, emekçi halk kitleleri daha da yoksullaştı, açlığa mahkum edildi. Esnaf ve zanaatkârlar tekeller karşısında hızla iflasa, yıkıma sürüklendi.

"Faşist saldırı ve cinayetlere bir de yasal görünümlü terör eklendi. Tutuklamalar, işkenceler arttı. Onbinlerce işçi sokağa atılmaya çalışıldı. Binlerce memur, öğretmen kıyıma-sürgüne uğradı.

"Demirel'in 100 günü emperyalizme ve tekellere hizmet programının uygulamasıyla geçti. Bu iktidarın halka yoksulluk ve zulümden başka verebileceği birşey yoktur.

"İşçi, köylü, emekçi halk kitlelerinin mücadelelerini tek bir demokrasi cephesinde birleştirmeden, emperyalizmin ve tekellerin egemenliğine son verilemez. Halkın demokratik iktidarını kurmadan kurtuluş gerçekleşemez."

TÜTED YÖNETİCİLERİ GENE TUTUKEVİNE GÖNDERİLDİ

Bir süre önce Ankara Sıkıyönetim Komutanlığınca faaliyetten men edilen TÜTED'in yöneticileri yeniden tutukevine gönderildi. Yöneticiler, TÜTED'in kapatılmasından hemen sonra gözaltına alınmış, ancak gözaltına alma süresi dolduktan sonra serbest bırakılmışlardı.

İddia makamının bir üst mahkemeye başvurusuyla bu kez TÜTED yöneticileri yeniden kilit altına alındı.

Bu tutuklama, iktidarın devlet terörünü artırdığı, siyasi parti toplantılarının yasaklandığı, günlük gazetelerin kapatıldığı bir döneme denk düşmektedir.

1971 sonrası sıkıyönetim koşullarında kurulmuş olan TÜTED'in, faaliyetten alıkonulması, yöneticilerinin tutuklanması bir yanıyla derneğin demokrasi mücadelesinde etkinleşen konumunu sergilerken, öte yandan da anti-demokratik baskıların ulaştığı boyutu da göstermektedir.

Bu baskılarla teknik elemanların mücadelesinin sürekliliği engellenemeyecektir. Sınıf kardeşleri, TÜTED'li emekçilerle dayanışma içindedir.

---

gündemin başında

Tuzak

Gündeme bir faşist diktatörlük tehlikesinin de gelmesiyle birlikte, tekelci sermayenin kitleleri kazanmaya, kitle tabanını korumaya yönelik çabalarına hız verdiği görülüyor. Bu yöndeki çabalar, faşizme kitle tabanı kılmamayacak olan emekçi kesimlerin de sindirilmesi çabalarıyla birlikte yoğunlaşıyor. Tekelci sermayenin iktidarı "devlet terörü"nü artırıyor. Faşist terör ise "destek" görevini üstlenmiş bulunuyor.

Sindirme çabaları Mc. Carthy'ci yöntemleri de getiriyor. AP iktidarı işçi sınıfının uluslararası dayanışmasını engellemeye, anti-komünizm ve antisovyetizmi partilerüstü bir "devlet politikası" olarak göstermeye çalışıyor.

Amaçlanan, başta CHP yönetimi olmak üzere uzlaşmacı unsurları etkisizleştirmek, giderek teslim almak, demokratik güçleri yıldırarak, eylem birliğini de engellemektir. Anti-komünizmin, antisovyetizmin "devlet politikası" durumuna getirilmesi "komünistlerin ve onlarla birlikte olanların başını ezeceğiz" tehdidini içermektedir. Manevra alanı çok geniş olan bu tehdit, uzun erimli kapsamaktadır. Demokratik güçleri ezme planının birparçasıdır ve plan adım adım uygulanmaktadır.

Nitekim, Enternasyonal'i söylemenin "suç" olarak sunulmasını, bu konuda sessiz kalmakla kendisini "koruduğunu" sanan CHP'ye el atılması izlemiş, CHP'nin "Sosyalist Enternasyonal"e girmesi soruşturma konusu yapılmıştır. Ne var ki konuya ilişkin açıklamasında CHP Genel Sekreteri de anti-komünizmin "devlet politikası" haline getirilmesine ses çıkartmamıştır. "Sosyalist Enternasyonalin komünizmle ilişkisi yoktur" yanıtının, anti-komünist nitelikli saldırıya verilen, anti-komünist içerikli bir yanıt olmanın ötesinde anlamı yoktur.

Anti-komünist, anti-sovyet kampanyanın hız kazandığı koşullarda bir noktanın açığa kavuşması önem taşıyor. Bu kampanyanın yoğunlaşması asıl olarak bunalımın artmasının, emperyalizmin, tekelci sermayenin bu faşizm özleminin sonucudur. Kimi politik körlerin sandığı ve göstermeye çalıştığı gibi AFgan devrimiyle yapılan uluslararası dayanışma nedeniyle değil!

Bu ayrım önem taşımaktadır. Çünkü bu noktadan kaynaklanarak sürdürülen saldırılar da demokratik güçlerin cephe ve eylem birliğini engellemeyi, kimi demokrat unsurları bu "devlet politikası"na alet etmeyi ve kademeli olarak teslim almayı hedeflemektedir. Tuzak, suskunlaşan CHP yönetiminin tutumunun bir sonucu olarak CHP'yi ve CHP'lileri pasifize etmeyi CHP'lileri eylem birliğinden uzaklaştırmayı da amaçlamaktadır.

Son aralarda, maocu bir karakter taşıyan Halkın Kurtuluşu grubuyla kader birliği yaptığı anlaşılan Devrimci Yol'un da, Afgan Devrimine ilişkin anti-sovyet nitelikli değerlendirmelerinin de bu "devlet politikası"nın içine sıkışıp kalmakta olduğu görülüyor. Anti-sovyet değerlendirmelerin sonucunda eylem birliğine de sırt çeviren Devrimci Yol, kimin silahını, kime karşı ve kiminle birlikte kullandığının muhasebesini yapmak zorundadır.

İşçi, emekçi kitlelerin yükselen direnişi ve yaşamsal çıkarlarını koruma kararlılıkları ise, baskı ve sindirme yöntemlerini tersine çevirme konusunda önemli olanaklar sunmaktadır. Eylem birliği gelişmekte, CHP yönetiminin uzlaşmacı tutumuna rağmen geniş bir CHP'li tabanı da içine almaktadır. Uzlaşmacılığı, eylem birliğine sırt çeviren tutumları teşhir etmenin, geniş demokrat kesimleri eylem birliğine çekmenin koşulları da olgunlaşmaktadır.

• neşet kocabıyıkoğlu

MHP'nin Almanya gizli örgütlenmesi

"BOZKURTLARIN PERDE ARKASI"

Federal Almanya'da yayınlanmakta olan Deutsche Volkszeitung gazetesi, 14 Şubat 1980 tarihli sayısında, "Perde Arkası" sütununda "Bozkurtlar" başlıklı bir inceleme yazısı yayınlayarak faşist MHP'nin Federal Almanya'daki gizli faaliyetlerini dünya kamuoyuna bir kez daha açıkladı. Gazetenin aynı sayısında aynı konuda Reiner Taudien imzalı bir başka yazı ve haberler de yer alıyordu. Deutsche Volkzeitung'un bu önemli yayınından, Taudien'in yazısının ve bazı haberlerin özetini sunuyor, MHP'den gelen ihbar yazılarıyla Sosyalist Enternasyonal hakkında soruşturmalar başlatmakla uğraşan Cumhuriyet Başsavcılığı'na ve diğer ilgililere bir kez daha asıl görevlerini hatırlatıyoruz.

*

DİLLENBURG - Sosyal işlerle görevli Ali İnceöz, bürosunda bozkurtların saldırısına uğradı, ağır yaralandı.

HAMBURG - Türkiyeli bir işçi liberal CUMHURİYET gazetesini satın almak -esaretini gösterdiği için bozkurtlar tarafından bastanelik edildi.

KÖLN - Ford fabrikasının yürüyen bantlarında 20 faşist komando Türkiyeli işçilerin çalışmalarını terör, saldırı ve tehditle durdurdu.

BATI BERLİN - Öğretmen ve sendikacı Celalettin Kesim bozkurtların saldırısı sonucu bıçaklanarak öldürüldü. Saldırı sırasında Türkiyeli 10 işçi de ağır yaralandı.

Celalettin Kesim'in cenaze töreninde kitleler faşizmi lanetledi.

ALMANYA'DA MHP' ÖRGÜTLERİ NASIL DESTEKLENİYOR?

"18 Ocak 1980. SPD (Sosyal Demokrat Parti) milletvekili Thüsing Federal Almanya parlamentosunda yazılı bir önergeyle soruyor:

"Parlamentomuz, Türkiyeli öğretmen Celalettin Kesim'in faşistlerce öldürülmesinden ve faşistlerin Türkiye'de de demokratlara saldırılarını artırmalarından sonra, bu faşist örgütlerin ülkemizdeki faaliyetlerini yasaklamayı düşünüyor mu?

"Devlet Sekreteri FDP'li (Hür Demokrat Parti) Schöler'in yanıtı ilginç. Schöler, hükümetinin düşüncesini kamuoyuna açıklamaktan kaçınıyor ve suçlularla mağdurları, kovalayanlarla kaçanları aynı kaba koyarak şöyle diyor: "Asıl zorluk, hangi tarafın ilk defa başladığını saptamaktadır." ve ekliyor: "Gruplar kendi sorunlarını, Alman makamlarının yardımı olmaksızın, kendi kendilerine çözmelidirler."

"Ama saldırıya uğrayanların dosyaları incelendiğinde görülmektedir ki, bunların hiçbirinde ne bir bıçak, ne tabanca, ne kışkırtıcı bildiriler, ne de terörizmi körükleyen ifadeler bulunmaktadır. İlerici, demokrat Türkler ve dernekleri ne judo/karate kursları görmekte, ne uyuşturucu madde kaçakçılığı yapmakta, ne de apartman ve silah almaktadırlar. Ama bozkurtlar, İslam Kültür Merkezlerinde, camilerde bunların hepsini yapmaktadırlar. Berlin'de eroin ticaretinden 500 bin mark kazanan Şakir adındaki bir gece kulübü sahibinin bu parayı aşırı sağcı derneklerin hesabına yatırdığı saptanmıştır. Benzeri bir duruma, üç yıl önce kapatılan Düsseldorf'taki Anadolu Seyahat Acentası'nda da rastlıyoruz Burada da 50 kg. eroin bulunmuştu.

FEDERAL HÜKÜMET BOZKURTLARI KOLLAMAKTADIR

"Türk faşistleri Federal Almanya'da kilise ve resmi makamlarca desteklenmekte, yardım görmektedir. Franz Josef Strauss'un 1978 Mayısında Türkeş'le yaptığı gizli görüşmede 'bozkurtlar için Federal Almanya'da elverişli bir ortamın sağlanacağı' güvencesini verdiği söylenmektedir.

"28 Ekim 1978'de Batı Berlin'in "Neuen Welt" salonlarında Türkeş, bozkurtlarına kriminal hedeflerini açıklarken, CDU (Hristiyan Demokrat Birliği) parlamenterlerinden Lindemann, Brinza ve Lange, bu toplantıya demokrat bir renk katmaya çalışıyorlardı.

"Alman idari makamları, yüzde 80'i okul çağında olan çocukların faşistlerin baskısıyla kuran kurslarına gönderilmesine göz yummaktadır. Katolik ve Protestan kiliselerinin de, İslam Kültür Merkezi'ne küçümsenmeyecek maddi yardımda bulunduğu söylenmektedir.

"BOZKURTLAR: ZARARSIZ İZCİ ÖRGÜTÜ"

"Batı Berlin'in içişleriyle ilgili SPD senatörü Peter Ulrich, sanki bıçaklar, demir çubuklar, boyundurukları, baltalar onların üzerlerinde bulunuyormuş gibi, ilerici, demokrat Türkiyeli işçileri suçlamaktadır. Frankfurter Algemeine Zeitungen ise bozkurtları "zararsız izci örgütü" olarak tanımlamaktadır. Bu gazetede yazan Harald Vocke, "bu zararsız gençler için ileri sürülenlerin, uydurma kurt hikayeleri olduğunu" söyleyebilmektedir. Harald Vocke, Ecevit döneminde Türkiye'ye ismen çağrıldığı halde bu çağrıyı cevapsız bırakmış, fakat daha sonra MHP'nin konuğu olarak Türkiye'ye gitmiştir. Vocke yazılarında Türkeş'i, "Türk devletinin kurtarıcısı, yeni Atatürk" olarak tanımlamıştır.

FEDERAL ALMANYA DEMİREL HÜKÜMETİNE HANGİ KARANLIK AMAÇLARLA YARDIM YAPIYOR?

"Federal hükümetin, Demirel hükümetine yapacağı 500 milyonluk yardımla bütün bunlar arasında açık bir ilişki vardır. Bonn, öyle bir ülkede yatırım yapmaktadır ki, o ülkede ilerici örgütlenmeler yasaklanmakta, son iki ay içinde 200 demokrat, faşist katillerce öldürülmekte, Maden-İş yöneticileri kongrelerinde Enternasyonal okunduğu için tutuklanmakta, insanlar işkencelere maruz bırakılmaktadır.

"Almanya'da yaşayan bir milyonun üstünde Türkiyeli işçinin, Bonn'un bu yardımlarının bangi karanlık kanallardan faşist hareketin güçlenmesine akıtılacağını sormaya hakları vardır. İslam Kültür Derneklerinde ve yan kuruluşlarında gizli görev yapan bozkurtların sayısının 10 bin dolayında olduğu sanılmaktadır.

"Bu terör örgütleri kısa zamanda yasaklanmaz ve Schöler'in istediği gibi 'kimin önce başladığını bulmak'la oyalanılırsa, daha çok Türkiyeli tebdit edilecek, dövülecek, öldürülecek demektir."

(Deutsche Volkszeitung, 14.2. 1980, Reiner Taudien)

NOT...

ABD planı ses veriyor

Amerikan "Time" dergisinin 7 Ocak 1980 tarihli sayısında okuyoruz. "Time" muhabiri, yaptığı görüşme sırasında Tahran'daki ABD Büyükelçiliğini "casus yuvası" olarak nitelendiren İran Devrim Lideri Humeyni'ye soruyor:

"- Siz diplomatların bir vazifesinin de bilgi toplamak olduğunu ve bunun da kanuni olduğunu bilmiyor musunuz?.."

Humeyni yanıt veriyor:

"- Bilgi toplama ile casusluk yapma ayrı ayrı şeylerdir. Toplanan deliller bu Amerikan casuslarının İran'ın çeşitli yerlerinde suikast faaliyetlerine katıldığını gösteriyor. Birçok bölgede silahlı çarpışmalar yaratmışlar. Bunlar ne cins haber toplayan diplomatlar böyle?.."

Humeyni'nin bu yanıtı karşısında "Time" muhabirinin şu salakça cin'liğine bakın, ne diyor:

"- İran'ı ne kadar yalnız bıraktığınızı biliyor musunuz? İslam ülkeleri bile rehine alınmasını kınıyorlar. Amerikalıları ülkenizden atınız, fakat bir Sovyet baskınından sizi kim koruyacak?.."

Öteden beri, Kahramanmaraş kanlı senaryosuyla ve özellikle şu son dönemde Ankara'daki ABD ve İsrail Büyükelçiliklerinde döndürülen dolaplar, ekonomik güç merkezlerinin ve siyasal temsilcilerinin teslimiyet ve peşkeşleriyle tam bir organik bütünlük içinde sürdürüldüğüne tanık olanlar için hiç de şaşırtıcı değil.

Türkiye'de, CHP ağırlıklı iktidardan bu yana, açık iktidarla, gizli, faşist iktidar odaklaşmasının birbirine çakıştırılması süreci hızlanıyor. Türkiye İşçi Partisi Merkez Yönetim Kurulu'nun Kahramanmaraş olaylarından sonra 26 Aralık 1978 günü yaptığı olağanüstü toplantıdan sonra yayınlanan bildiride "sıkıyönetim sayesinde iki başlı iktidardan terörizmin gizli odağında teklleşmesi tehlikesi ciddidir" şeklindeki çözümleme geç ve zorlanarak da olsa Ecevit tarafından da bugün teslim edilmiş görünmektedir.

Ege hava sahası ile Ege suları üzerinde Türkiye ile Yunanistan arasında üçlü kontrol sistemine dayanan NATO Başkomutanı Rogers'in hazırladığı plan, korkunç bir sis perdesi altında seyretmektedir.

Geçtiğimiz ay içinde Türkiye Dışişleri Bakanlığı tarafından Türkiye'yi ziyaret gerekçesi "kişisel" olarak nitelendirilen İsrail Dışişleri Bakanlığı Doğu Akdeniz Dairesi Başkanı Arieh Levin'in Demirel ile Begin arasında köprü işlevi gören raporu gelişmelerin önemli bir başka köşe taşıdır. Bu gelişmeler de sis perdesi altındadır.

Ege'de, Amerika'nın Ortadoğu'ya ve bölge ülkeleri halklarına yönelik savaşçı üs alanlarının resmiyet kazanmasına ve böylece sahte Mısır-İsrail barış anlaşmasının yanına, Ege'de "üçlü kontrol sistemi" kamuflajlıaşlındadoğrudan ABD'nin askeri çıkarlarına dayalı Rogers Planı getirilmeğe çalışılmaktadır.

İç ve dış politika belki tarihinin hiç bir doneminde böylesine üstüste ve kıldan ince hale gelmemiştir Türkiye'de. Önümuzdeki günlerin önemli gelişmeleri için prangalanmış bir Türkiye istenmektedir.

Afganistan'daki gelişmelerin histeri derekesinde, basında ve TRT'de tek ve emperyalist kaynaklı verilmesinin ardında, Amerikan emperyalizminin İran'da yediği tekme den bu yana, Ortadoğu'ya yönelik ve uydu politikaları bu yöne sürükler nitelikteki savaşçı emelleri yatmaktadır.

Bakın her pazar Günaydın gazetesindeki parselinde yazılar yazan Amerika'da mukim "emekli büyükelçi" Nuri Eren ne diyor:

"- Afganistan olaylarını Türkiye'de tasdik edenler bulunması dikkati Türkiye üzerine çekmiştir. Tasdik edenlerin küçük bir azınlık olmalarına rağmen, hükümeti ve hatta basını etkiler gibi görünmeleri endişe ile karşılanmıştır..."

İlginç, ama daha çok, Türkiye standartlarını kaybetmeğe yüz tutmuş bir ajanın ağzından baklayı düşürmesi gibi bir şey...

Kimin dikkati Türkiye'nin üzerine çekiliyor?

Ve kimlerce endişe ile karşılanıyor?

Adam öylesine CIA'daki masasına adapte olmuş ki ABD'nin Ankara Buyükelçiliği'nden Türkiye raporları geldikçe, yan masalardaki tepkileri yansıtıyor...

Nuri Eren misyonunu Türkiye'de amuda kalkarak selamlayan simetrikler de az değil. Afganistan üzerine aynı özde yazdığı bir başka yazıyı, Pentagon miflonlu yardakçı siyasetin ajanı Doğu Perinçek, Aydınlık gazetesinde alkışlıyor; "Bu tür ciddi tahliller, ne yazık ki basınımızda ender görülüyor" diyor. Çok, üst makamlardan enforme ve direktife oluyor tabii, sevecek yazıyı...

Bu yönden, bu tabloda, Politika Gazetesi'nin yasaklanmasının nedeni de sırıtmıyor mu?

Yırtılası perde yekparedir. Her perde seyredilmek için değildir, çoğu zaman "beyaz perde"ye benzese bile...

NOT: Bu yazı dizildikten sonra aldığımız son haberlere göre, ABD'nin Türkiye'den "Ege hava sahası" konusunda istediği tavizler verilmiştir. 1974'te ilan edilen 150 millik alanın denetim hakkı, ABD'ye bırakılmıştır. Bu, Rogers planının ilk aşamasının kabulü anlamını taşımaktadır. Bu arada ABD'nin yeni Ankara Büyükelçisi Spain de ayağının tozuyla Esenboğa Havaalanı'nda şöyle demiştir: "Biz Türkiye'yi ikinci evimiz olarak görüyoruz. Evime geldiğim için mutluyum.."

Biz yazımızın başlığında "ABD'nin planı ses veriyor" derken, yazımızın sonunda emperyalizm ve işbirlikçilik şaha kalkmıştır. Türkiye'de Sevr günleri başlamıştır.

Politika üzerindeki yasak kaldırılmalıdır!

GÜN DAYANIŞMA GÜNÜDÜR!

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ:
"SIKIYÖNETİM KOMUTANLARININ, BASININ SUÇ İŞLEYİP İŞLEMEDİĞİNE KARAR VERME YETKİLERİ YOKTUR"

TİP Basın Bürosu Sekreteri Gündüz Mutluay, yayınladığı bildiride "Sıkıyönetim Komutanlarının yayınların suç işleyip işlemediğine, yazıların ceza yasaları maddelerine göre suç olup olmadığına karar verme yetkileri yoktur" dedi.

Mutluay'ın demeci şöyle:

"Politika Gazetesi'nin kapatılması 'basın özgürlüğü'nün ayaklar altına alınmasının olduğu kadar sıkıyönetim uygulamalarının her türlü yasal çerçeveyi de aştığının yeni bir örneğidir.

"Gazete kapatma kararı anti-demokratiktir. Gösterilen gerekçe de 'yasal' olmaktan uzaktır. Bir gazete hakkında çok dava ve soruşturma açılmış olması, yasalara göre suç işlediği anlamına gelmez.

"AP'nin iktidarıyla birlikte hız kazanan anti-demokratik uygulamaların, basın özgürlüğüne yönelen saldırının nerede duracağı belli değildir. Yarın, iktidarın istemediği her gazetenin kapatılmasına vardırılabilecek olan bu uygulamalar karşısında sesini yükseltmek bütün demokratik güçlere olduğu kadar, faşizmin safında yer almayan bütün yayın organlarına da düşen bir görevdir."

"POLİTİKA GAZETESİ'NİN KAPATILMASI SON UYARIDIR. EN GENİŞ DEMOKRASİ CEPHESİNİ ÖRMELİ, GÜÇLÜ BİR DAYANIŞMA HAREKETİNİ ÖRGÜTLEMELİYİZ"

Yürüyüş Genel Yayın Yönetmeni Zeki Kılıç'ın 19 Şubat tarihli basın açıklaması

"Sıkıyönetime dayalı AP hükümetinin ilerici, demokratik güçlerin sesini kısma, onları tümüyle susturma planı, şimdi günlük gazetelerin de kapatılmaya başlanmasıyla çok ciddi bir boyuta ulaşmıştır. Politika gazetesinin İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı tarafından yasaklanması yeni bir 12 Mart döneminin ayak seslerini duymakta gecikenler için son uyarı olmalıdır.

"12 Mart sıkıyönetiminin ilk işlerinden birinin de, geniş demokrat okuyucu kitlesi olan günlük basının; Cumhuriyet, Yeni Ortam gibi gazetelerin kapatılması, yasaklanması olduğu hatırlardadır.

"Kahramanmaraş faşist kırımı gerekçe gösterilerek ilan edilen son sıkıyönetim döneminde de, önce dergi kapatma ve yasaklamalarla başlayan uygulamalar, fiili ya da resmi sansürlerden geçerek şimdi doğrudan günlük ilerici basının yasaklanması noktasına varmıştır.

"Politika gazetesinin kapatılmasıyla başlayan süreç, son günlerde emekçi halka karşı girişilen kitlesel terör denemelerinden, yarılı-sözlü, yeni muhtıra ve tehditlerden, tekelci basına sızdırılan 'istihbarat' raporlarından bağımsız değildir.

"Tariş-İzmir örneğinde olduğu gibi yığınsal direnişlerden paniğe kapılan, bu paniği günlük basına ve TRT'ye konan fiili sansürlerle, yalan haberlerle örtmeye çalışan gerici güçler, kaçınılmaz sonlarını geciktirmek için demokratik hak ve özgürlüklere karşı topyekûn saldırıya geçmişlerdir.

"Yaklaşan tehlikeyi durdurup tersine çevirmek için gerekli güçler ve olanaklar Türkiye'de vardır. Bunun yolu; geniş bir demokrasi cephesini örmekten, faşizmin saldırılarına karşı güçlü bir dayanışma hareketini örgütlemekten geçer.

"Demokrasi ve özgürlükten yana tüm basın kuruluşları ve emekçilerin ortak davranışı, böyle bir dayanışma hareketinin vazgeçilmez unsuru olacaktır."

Politika gazetesinin, İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı'nca süresiz kapatılması üzerine, basın kuruluşlarının, edebiyatçıların, hukukçuların, parlamenterlerin YÜRÜYÜŞ'e ilettikleri tepki ve görüşlerini sunuyoruz:

*

Orhan Apaydın
(İstanbul Barosu Başkanı)

"SIKIYÖNETİM KOMUTANI YARGI ORGANINA AİT YETKİLERİ KULLANAMAZ"

"Sıkıyönetim yasasında sıkıyönetim komutanına gazete kapatma yetkisi verilmiştir. 1402 sayılı yasanın 3. maddesiyle. Ancak sebep, saik, konu, amaç bakımından hukuka uygun olmak gerekir.

"Politika gazetesinin kapatılmasına gerekçe olarak yapılan yayınların, Türk Ceza Yasasının bazı maddelerini ihlal etmesi ve bu suretle suç işlenmesi gösterilmektedir. Oysa suçun işlenip işlenmediği, bağımsız yargı hakimlerinin kesinleşmiş kararıyla belirlenebilir.

"Sıkıyönetim komutanı yürütme organı içinde görev yapmaktadır. Yürütme organı, yargı organına ait yetkileri kullanamaz. Kaldı ki, bir suçlama karşısında kalan kişilerin, bağımsız mahkemeler önünde yargılanma hakları Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nde ve Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Evrensel Bildirisi'nde yer almış temel haklardır.

"Sıkıyönetim Komutanlığı'nın kararını bu ilkelerle bağdaştırmak olanağı yoktur."

Mümtaz Soysal

"SIKIYÖNETİM KOMUTANLIKLARI YETKİLERİNİ SIKIYÖNETİM İLAN GEREKÇESİNE UYGUN OLARAK KULLANMALIDIR"

"Bu sıkıyönetim, şiddet olaylarına karşı ilan edilmiştir. Ve dolayısıyla bu gerekçe çerçevesinde yetki kullanır. Ancak yürürlükteki sıkıyönetim yasası bu bakımdan açık değildir. Ve ilan ediliş gerekçesi dışındaki durumlarda da sıkıyönetimlere yetki kullanma olanağı vermektedir.

"Yasadaki bu belirsizliğin giderilmesi, örneğin şiddet olayının sözkonusu olmadığı durumlarda gazete kapatmak gibi bir yetkinin kullanılmasını önleyebilir.

"Yasadaki bu belirsizliği gidermek ve yetkilerini ilan gerekçesiyle bağlı olarak kullanmak bakımından sıkıyönetim komutanlıklarına büyük bir sorumluluk yüklenmektedir."

Oktay Kurtböke
(TGS Genel Başkanı)

"YARGI K RARINA DAY NMAYAN UYGULAMALAR TEHLİKELİ VE SAKINCALI GELİŞMELERDİR"

"Politika gazetesinin kapatılması basın özgürlüğü açısından önemli bir olaydır. Bize göre, demokratik bir ülkede gazete kapatılamaz. Basın, hem halkın gözü kulağıdır, hem de düşünce özgürlüğünün en etkin aracıdır.

"Yargı kararı olmadan gerçekleştirilen bir kapatma ayrıca daha tehlikeli ve sakıncalı bir gelişmenin başlangıcı olabilir. Bu bakımdan, kapatma kararını endişeyle karşıladığımızı belirtmek istiyorum. Umarız ki bu uygulama uzun sürmez. Çünkü bu durum basın emekçilerini de olumsuz yönde etkileyecektir."

Yılmaz Ateş
(Çağdaş Gazeteciler Derneği Genel Başkanı)

"SİSTEMDEN KAYNAKLANAN SORUNLAR BASINI SUSTURMAKLA ÇÖZÜMLENEMEZ. BU UYGULAMA ANAYASAYA AYKIRIDIR."

"Demirel iktidarıyla birlikte yaşamın her alanında olduğu gibi, basın-yayın alanında da baskılar, işten atmalar yoğunlaştı. TRT'de, Anadolu Ajansı'nda, Basın Yayın Genel Müdürlüğü'nde gazetecilere yönelik baskılar, kıyımlar pervasızca uygulandı, uygulanıyor.

"Son olarak Politika gazetesinin yayınının yasaklanması, baskılara yeni bir boyut kazandırmış bulunuyor. Böylece ilerici basına gözdağı veriliyor, tehdit altında tutuluyor.

"Her gün ilerici kişi ve örgütleri cinayet şebekelerine hedef gösteren faşist gazeteler korunurken, IMF'nin, Dünya Bankası'nın, emperyalist örgütlerin şakşakçılığını yapan gazeteler desteklenirken, ilerici gazeteler, yayınlar yasaklanıyor. Politika'ya yönelik bu tutum tümüyle yasadışıdır. Anayasa'nın 22. maddesiyle çelişmektedir. Anayasa hiçe sayılmaktadır.

"Emperyalist-kapitalist ilişkilerden ve sistemden kaynaklanan sorunlar, gazete kapatmakla, basını susturmakla çözümlenemez.

"Basın özgürlüğüne yönelen bu tür eylemlerin, son olarak Politika gazetesine yönelik yasaklamanın kısa sürede kaldırılacağına inanmak istiyoruz."

Ataol Behramoğlu
(Türkiye Yazarlar Sendikası Genel Sekreteri)

"FAŞİST KATİLLER HAPİSANELERDEN KAÇIRILIRKEN BİR GÜNLÜK GAZETENİN KAPATILMASI UYARICIDIR"

"Politika gazetesinin basım ve yayınının yasaklanması ile, bütün uygar toplumların anayasalarında yer alan başlıca demokrasi ilkesinin, düşünme ve düşüncelerini yayabilme özgürlüğünün çiğnenmiş olduğu açıktır.

"Faşist katiller hapisanelerden ellerini kollarını sallayarak çıkıp giderken, basınıyla ve TRT'siyle egemen sınıfların yığınsal iletişim araçları yalan ve kışkırtıcı yayınlarla halkımızı zehirlemekte iken, çok güç koşullarda demokrasiye, emekçi sınıflara hizmet görevini yerine getirmeye çabalayan bir günlük gazeteye yöneltilen bu girişim, tüm demokrasi güçleri için uyarıcı ve düşündürücü olmalıdır.

"Bu ve bu gibi kararlar, toplumumuzun tüm kesimlerini saran demokrasi ve insanca yaşama özlemi ve bilinci önünde etkili ve uzun süreli olamayacaktır."

Işık Yurtçu
(Demokrat Gazetesi Yazı İşleri Müdürü)

"POLİTİKA EN KISA ZAMANDA YAYIN HAYATINA DÖNMELİDİR"

"Politika'nın kapatılması kamuoyu açısından olduğu kadar, basın açısından da bir kayıptır. Düzenimizin, demokratik hak ve özgürlükler anlayışı açısından düşündürücü bir olaydır. Dileğimiz, Politika'nın en kısa zamanda yayın hayatına dönmesidir."

Sadullah Usumi
(CHP Balıkesir Milletvekili, TGS Eski Genel Başkanı)

"BASINLA UĞRAŞMAK BEKLENMEYEN SONUÇLAR DOĞURUR"

"Şartlar ne olursa olsun, bir yayın organının kapatılmasına kesinlikle karşıyım. Bu yöntemlerle hiçbir amaca ulaşılamaz. İster sıkıyönetim döneminde olsun, ister bir başka yönetim türünda, basınla uğraşmak yöneticileri yanlış ve beklenmeyen sonuçlara götürür. Ülkemizde zaman zaman bu tür uygulamalara rastlıyoruz. Üzüntü duyuyoruz.

"Biz, bu uygulamalara karşıyız. Böylesi uygulamalar, yasalardan ve bazı maddelerinden yararlanılarak yapılıyorsa, biz bu yasalara da karşıyız. Eğer anarşiyi önleme bahanesiyle bu yollara başvuruluyorsa, anarşi kasdediliyorsa, bilinmelidir ki anarşi, gazete kapatmakla önlenemez."

Ertuğrul Günay
(CHP Ordu Milletvekili)

"ÜLKEMİZ İÇİN DIŞ KAYNAKLI VE DEMOKRASİ DIŞI BİR MODEL BİÇİLMEKTEDİR"

"Ülkemizde yayın özgürlüğü, bilinen bazı engellerle baştan kuşatılmıştır. Bir yandan çağdaş demokrasilerde görülmeyen ve anayasal da olmayan bir takım yasa maddeleriyle düşün özgürlüğü sınırlandırılmıştır, öte yandan korkutucu rakamlara ulaşan kağıt fiyatları karşısında sermaye çevrelerine dayanmayan yayınların sürdürülmesi neredeyse olanaksızlaştırılmıştır.

"Tekelci sermayenin ise ülkemizde basın çevresinde etkinliği ve hatta TV gibi iletişim organlarını nasıl alabildiği ve kullandığı da ortadadır.

"Böyle bir ortamda bir gazetenin kapatılması son derece anlamlıdır ve Anayasamıza göre 'düşünce ve yayın hürriyeti'nin özünün zedelenmesidir. Siyasal çatışmanın boyutlarının sınıfsallaştığının belirginleştiği bir ortamda, tekelci güçlerin ilerici bir gazetenin yayınına tepki duyması ve bu tepkiyi — Anayasa sınırları dışına taşarak da olsa — sergilemeye çalışması belki doğaldır. Ama bu çevrelerin, tepkisini sıkıyönetim organları eliyle sergilemeye çalışması ve bir ölçüde bunu başarması da, üzücü bir talihsizliktir. Ve sanırım, son günlerde ülkemiz için biçilen dış kaynaklı ve yeni bir demokrasi dışı modelin önemli bir belirtisidir."

Doğan Araslı
(CHP Kars Milletvekili)

"BU UYGULAMA BASIN ÖZGÜRLÜĞÜNÜN ORTADAN KALDIRILMASI DEMEKTİR"

"Hangi görüşte olursa olsun, hangi yetkiyle donatılmış bulunursa bulunsun, hiçbir makamın, gazete kapatmasından yana değilim. Politika gazetesinin kapatılmasını, basın özgürlüğünün kısıtlanması, hatta ortadan kaldırılması olarak değerlendiriyorum.

"Bu uygulama karşısında, özgürlükten ve demokrasiden yana bütün parlamenterler uyarı görevlerini yapmalı, partiler harekete geçmelidir."

Orhan Birgit
(CHP İstanbul Milletvekili)

"HANGİ YASAYLA OLURSA OLSUN GAZETE KAPATILAMAZ"

"Bütün siyasi hayatım boyunca gazete kapatmanın doğru olmadığını savunmuşumdur. Böylesi uygulamaları, hangi yasayla olursa olsun, hangi yetkilere dayanırsa dayansın doğru bulmuyorum.

"Sıkıyönetim, Başbakan'a karşı sorumludur. İlgilinin, bu idari tasarruf karşısında Danıştay'a başvurması en doğal hakkıdır."

İŞTE DEMOKRASİ DÜŞMANLARI
İŞTE DEMOKRASİYE SAHİP ÇIKANLAR

★ MTA

MHP'LİLEŞTİRMEYE KARŞI DEMOKRATİK DİRENİŞ

MHP destekli AP hükümetinin bakanlarının, 19 Kasım günü göreve başlar başlamaz yaptıkları ilk iş, bakanlıklarında ve bakanlıklarına bağlı kuruluşlarda her türlü atama, görev değişikliği ve nakil işlemlerini durdurmak oldu.

MTA'ya bağlı işyerleri de hükümetin bu saldırısıyla Kasım ayından bu yana karşı karşıya bulunuyor. 7 Aralık'ta MHP'nin onayıyla MTA Genel Direktörlüğü'ne M.Sıtkı Sancar atandı ve göreve başladı. 14 Aralık'ta ise ilerici genel direktör yardımcıları Vural Sezer, İhsan Karababa ve Ergüzer Bingöl'ün yerine MHP yandaşı İsmail Seyhan, Gültekin Güngör ve Orhan Özkoçak atandılar ve görev paylaşımı yaptılar.

Gene Aralık ayının sonlarında, MHP'nin onayıyla tepeden gelen listelerle Cengiz Atmaca Personel Daire Başkanlığı'na, Cengiz Ozik İdari İşler Dairesi Başkanlığı'na, Mukaddes Kapıcı Muhasebe Dairesi Başkanlığı'na vekaleten getirildiler. Turgut Çanlı İdari İşler Dairesi İç Hizmetler Koordinatörlüğü'ne, Ergun Aydın Santrallar Servis Şefliği'ne ve Şükran Yıldız İdari İşler Dairesi İş ve İşçi İlişkileri Böl. Md.'ne vekaleten atandılar.

Ocak ayının ilk günlerinde de, MHP ve ÜGD örgütlerinde çalışmış olan Cengiz Yapıcıoğlu'nun İş ve İşçi İlişkileri Şube Müdürlüğü'ne atanması ve daha işe girişi yapılmamış olmasına karşın Şube Müdür Yardımcılığı görevine getirilen Ahmet Kamber Yıldız'ın atanması üzerine çıkan olaylarda 186 kişi yasadışı biçimde gözaltına alındı, gerici MTA-İŞ listelerine bakılarak da gözaltına alınanlardan 23'ü tutuklandı.

Öte yandan 12 Şubat günü 6 ilerici bölge müdürü ve yardımcısı merkeze çağrılarak, yerlerine gerici-faşist bölge müdürleri getirildi. Çorlu, Sivas, Kızılcahamam, Balıkesir ve Araklı'ya yapılan atamalardan sonra dört yeni bölgeye de atamalar bekleniyor.

MHP'nin onayı ve Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı'nın bilgisi içinde gelişen bu saldırılara karşı MTA çalışanları kitle örgütlerinde kenetlenerek direniyorlar.

★

TEKELLERE BİR BAĞIŞ: THY

Türk Hava Yolları'nda çalışan Hava-İş Sendikası'na bağlı işçiler toplu sözleşme görüşmelerinde işverenin uzlaşmaz tutumu sonucu geçtiğimiz hafta greve başladılar. Grev şimdilik yalnızca THY'nin İstanbul'daki bazı işyerlerinde çalışan işçiler katılıyor. Hava-İş'in aldığı grev kararına karşılık, THY Yönetim Kurulu da bütün işyerlerinde lokavt kararı aldı.

THY grevi daha önce Bakanlar Kurulu tarafından ertelenmiş, ancak, Danıştay bu kararı durdurmuştu. Hava-İş'in aldığı grev kararı "memleket sağlığı ve milli güvenlik" gerekçesiyle ertelenirken, işverenin aldığı lokavt kararı ertelenmedi. 6 bin THY çalışanı böylelikle bir kalemde sokağa atıldı.

Hükümetin ve THY Yönetim Kurulu'nun THY işçileri üzerinde oynadığı oyunlar başlıca iki hesaba dayanıyor: Birincisi, hava ulaşımını yabancı şirketlere, başta da ülkemizde uzun süredir dilediği gibi at oynatan Charter şirketlerine peşkeş çekmek, hava ulaşımını tekellere sunmaktır.

İkincisi, hükümetin başka yerlerde uyguladığı devlet kurumlarını faşistleştirme operasyonlarını THY'de de sürdürmektir. Bunun için ilerici uzmanların ve işçilerin işlerine son verilerek, yerlerine gerici, faşist kadrolar dolduruluyor. Bugün Yönetim Kurulu AP ve MHP'li kadrolarla doldurulmuştur. THY'nin murakıpları arasında Ümit Utku gibi azılı gericiler bulunmaktadır. Genel Müdür Muavinliği'ne getirilen Emin adlı kişi uzmanlıkla ilgisi olmadığı gibi, kaydı AP'de, gönlü MHP'de, belinde tabancayla dolaşan bir saldırgandır.

Hava-İş üyesi işçiler, sokağa atılmaya, kendilerine sunulan yüzde 15'lik gülünç ücret artışlarına, gerici-faşist uygulamalara karşı direneceklerdir. THY işçileri Hava-İş Sendikası'ndan da bu direnişi sonuna kadar götürmesini bekliyorlar. Direnen ve kazanan THY işçileri olacaktır!

TRT

Baskılar yoğunlaşıyor, dayanışma yükseliyor

- Erkan Oyal'ın gözaltına alınışı protesto ediliyor
- TRT-DER'e dayanışma katılımları başladı
- Yeni üyelerin fişlerini Erkan Oyal imzaladı

TRT-DER Genel Başkanı Erkan Oyal'ın 11 gün gözaltında tutulmasından sonra, şimdi de TRT emekçileri ve TRT-DER çeşitli kademe yöneticileri üzerindeki baskılar, sürgünler ve merkeze alınmalar biçiminde yoğunlaştı.

TRT-DER Genel Sekreteri Yaşar Özürküt ve İzmir Şube Başkanı Mehmet Gündüz Erzurum Radyosuna, İstanbul Radyosu prodüktörlerinden Alaattin Bahçekapılı Çukurova Radyosuna, Gürol Sözen Trabzon Radyosuna, Ankara Radyosu üretici prodüktörlerinden Turhan Sabuncuoğlu, Tuğba Aytekin Televizyon Eğitim Dairesine, Mihriban Tanık ve Demet Aras ise Merkez Program Dairesine pasif görevlere atandılar. VAR-DER Genel Başkanı Rifat Aras'ın ise 15 gün önce görevine son verilmişti. Şimdi de 150 kişilik bir kara listeden ve Erzurum Radyosunun "pilot radyo" seçildiğinden söz ediliyor.

Fakat TRT emekçileri tüm bu baskılara, demeklerinden istifa kampanyalarına karşın, demokratik, mesleki mücadelelerini ve dayanışmayı yükseltiyorlar. Son olarak TRT-DER'e yapılan ve içlerinde eski TRT çalışanlarının da bulunduğu toplu katılımlarda, yeni üyelerin fişlerini Genel Başkan Erkan Oyal imzaladı.

Belçika

Hükümetin iki bakanı Türkiyeli işçilerden "utanç" duyuyormuş

(Belçika'daki Türkiye'li işçilerin aylık yayını EMEK'ten)

Hayrettin Erkmen, Ahmet İhsan Birincioğlu...

Belçika'daki Türkiyeli işçiler, bu iki adı unutmayacaklar. Avrupa'ya ölüm füzeleri yerleştirilmesine NATO toplantısında kabul oyu veren Demirel hükümetinin Dışişleri ve Savunma bakanları, Belçika'daki Türkiyeli işçilerle bir toplantı düzenlediler. Alelacele tezgahlanan toplantıya çoğunlukla gerici dernek temsilcileri, din bezirganları çağrıldı. Bakanlar toplantıda, atom füzelerini protesto yürüyüşüne Türkiyeli işçilerin katılmış olmasından "utanç duyduklarını" söyleyecek kadar pervasızca barış ve işçi düşmanlığı yaptılar.

Ankara'ya döner dönmez de, bakan Hayrettin Erkmen'in hazırladığı "403 sayılı Türk Vatandaşlığı Kanunu'nda değişiklik yapılmasına ilişkin kanun tasarısı" komisyonun gündemine alındı.

Tasarının bir amacı, koşullar zorladığı için vatandaşlık değiştirmek zorunda kalanların, çifte vatandaşlık statüsüne kavuşmalarını sağlamak, yani bu yüzden bir döviz kaynağının kurumasına meydan vermemek. Ancak çifte vatandaşlığı Avrupa ülkelerinin kabulü pek zayıf bir ihtimal olduğundan, bunun göz boyama ya da kendini aldatmadan öte bir anlamı yoktur.

Tasarının asıl can alıcı yanı, yurtdışında "TCK'nda devletin şahsiyetine karşı cürümler" başlığı altında belirtilmiş eylemlerden birine katılan işçinin Türk Vatandaşlığından atılabilecek olmasıdır. Örneğin füzeleri protesto yürüyüşüne katılarak sayın bakanları "mahcup" eden işçiler, rahatlıkla vatandaşlıktan çıkarılabilecektir.

Bu tasarının parlamentodaki oylamasında, hangi partiden olursa olsun, kim işçi düşmanıdır, kim değildir, bu açıkça anlaşılacaktır.

ULAŞTIRMA ZAMLARINA KARŞI ÖRNEK BİR EYLEM:

"Tarife sıfır"

16 Ocak'tan itibaren (yani Türkiye'deki zam kararlarından 15 gün önce) tüm Belçika'da tren, otobüs ve metro gibi kitle ulaşım araçları ücretlerine yüzde 12 zam yapıldı. Türkiye'de yüzde 500'e varan zamlara göre devede kulak sayılabilecek bu artış karşısında, Belçika işçi sınıfı 15 Ocak günü ülke çapında bir protesto eylemi düzenleyerek, tüm yolcuların trenlerde parasız taşınmasını sağladı.

DEMOKRATİK GÜÇLERİN EYLEM BİRLİĞİ

"Tarife Sıfır" sloganıyla yürütülen bu eylem, Sendikalar Ortak Cephesiyle Hıristiyan İşçi Hareketi (MOC), "Vie Feminine" kadın hareketi tarafından desteklendi ve başarıyla sonuçlandı. Eylemi örgütleyenler, amaçlarının yalnızca fiyat artışlarını protesto olmadığını, aynı zamanda hükümetin ulaştırma politikasına da karşı çıktıklarını belirttiler.

★ ADANA

BU KİRLİ OYUN BOZULACAKTIR!

Yurt çapında oynanmakta olan kirli oyunun bir parçası da Adana'da sahneleniyor. İşçi ve emekçilerin yoğunlaştığı mahalleler basılıp, evler, kahveler aranıyor, bütün sol, ilerici, sosyalist nitelikli yayınlara el konuluyor, insanlar gözaltına alınıp, işkence görüyor. Bu konuda bir sivil polisin söyledikleri, yapılmak istenenlerin itirafıdır: "Siz şimdi bunları yasak değil diyerek okumak istiyorsunuz, ne biliyorsunuz, yarın bir kanun çıkar, yasak olmayanlar da yasaklanır, onun için biz bu yayınların hiçbirini geri vermiyoruz."

PTT'DE ÖZEL BİR GRUP

Sıkıyönetimin son zamanlarda PTT'de "özel" bir grup oluşturduğu, tüm mektupların açıldığı, incelendiği adreslerin saptandığı görülüyor.

Yakın zamana dek Türkiye İşçi Partisi yayınlarına "yasaklanmış yayın" işlemi yapılıp, toplattırılırken, artık bu işlemler bir "kampanya" halini aldı. Örneğin bir süre önce, TİP ve GENÇ ÖNCÜ üyesi iki kişi, üstlerinde sözü edilen yayınlar çıktığı için 15 gün gözaltında tutuldu.

Hürriyet Mahallesi'ndeki aramada bir TİP'li, üstünden bir roman çıkınca gözaltına alındı. PTT önündeki aramada, Türkiye İşçi Partili dört kişi, üstlerinde Parti yayını çıktığı için sokak ortasında dövüldü. Evi aranan GENÇ ÖNCÜ Şube Saymanı Orhan Saltoğlu, aynı nedenle gözaltına alındı. TİP İl Sekreterinin evi basıldı. Küfür ve tehditle imzalattırılmak istenen düzmece tutanağı imzalamayı reddedince dövülerek gözaltına alındı. Birlikte götürülen arkadaşları işkence gördü. TİP Merkez İlçe Sekreteri ve eşi, TİP üyesi Leyla Yılmaz, kardeşi ve amcası, TİP'li işçi Nadire Kırar, Almanya'da çalışan TİP üyesi Hüseyin Korkmaz'ın eşi ve çocukları aynı uygulamayla karşılaştılar. TİP ve GENÇ ÖNCÜ üyesi Gani Menieş ise sıkıyönetimde dayak ve işkence gördü.

YALNIZ TİP ÜYELERİNE DEĞİL

Baskılar yalnızca TİP ve GENÇ ÖNCÜ'ye değil. Adana'da ayrım gözetilmeksizin tüm ilerici, demokrat, sosyalist çevreler üzerinde yoğunlaşan bir terör yürütülmektedir. Yalnızca yayın gerekçesiyle binlerce kişi gözaltına alındı, işkence gördü. Bu uygulamalara karşın işçi sınıfının ve emekçi kitlelerin mücadelesi, direniş ve dayanışması yükseliyor.

★ TEKEL

DİRENEN İŞÇİLER UZLAŞAN İŞVEREN

İstanbul'da Tekel fabrikalarında işçi temsilcisi Sabahattin Çakmak'ın faşistler tarafından katledilmesi üzerine başlatılan direniş büyük ölçüde sona erdi. Tekel işçilerinin faşist katillere karşı can güvenlikleri için başlattıkları direniş, başarıyla tamamlandı. İşveren olarak devlet, yetkili olmayan bir sendika ile protokol imzalamak zorunda kaldı.

İşverenin, Tekel direnişinin daha fazla büyüyerek İstanbul'daki diğer işyerlerini sarmasından korktuğu açıktır. Tariş'teki resmi terörün Tekel'de de denenmesi, şiddetle geri tepebilirdi.

Sosyalist işçiler, direnişin başından beri Tekel işçilerinin haklı taleplerinin öncüsü oldular. İşçilerin birliğini korumak için ellerinden geleni yaptılar. Direnişi maceracı ya da teslimiyetçi eğilimlerden korudular.

Tekel işçileri, Tek-Gıda İş'in Tekel işyerlerinde aldığı ve 64 bin işçiyi kapsayan grev kararının da peşini bırakmayacaklardır...

Ekonomide 100 gün

"Bir ver beş al"

KIDEM TAZMİNATLARI TEKELCİ BURJUVAZİNİN ISTEĞİYLE, EN YÜKSEK DEVLET MEMURUNA ÖDENEN EMEKLİ İKRAMİYESİ TUTARINDA DONDURULUYOR

YENİ VERGİ TASARISI DA, 400 MİLYAR TUTARINDAKİ VERGİ KAYBINI ÖNLEYİCİ DÜZENLEMELERE YER VERMİYOR

İktidardaki 100 gününü tamamlayan Demirel'in azınlık hükümeti hızını tam alamadığından Türkiye'yi güllük gülistanlık bir ülke haline getiremedi. Devalüasyon, temel tüketim mallarına yapılan zamlar, yurt dışından sağlanacak krediler ve sıkıyönetimin genişletilmesi konularında pek aceleci davranan hükümet, söz dönüp dolaşıp ücretlere, vergi yasalarına geldiğinde, "di"li geçmiş zaman yerine "gelecek" zamanla konuşmaya başlıyor.

Geçen hafta televizyondan da izlendiği gibi, parlamento büyük bir coşku içinde "Bütçe" görüşmelerini sürdürüyor. Zaman zaman Bütçe'ye değinilen görüşmelerde daha çok "memleket meseleleri" tartışılıyor ve en çok da "Türkiye'yi bu hale getirenlere" bir "Baba"nın, bir "haşarı yeğen sahibi amcanın" veya "Sosyalist Enternasyonal çocuğu"nun ağzından lanetler yağdırılıyor. Her biri, diğerlerini göstererek 35 milyon seyirciye doğru haykırıyor: "Bu tencerenin dibi benden daha kara..."

BURJUVAZİ DAYATIYOR: "KIDEM TAZMİNATINA TAVAN"

Bütçe görüşmeleri günler sonra tamamlandığında sırada bekleyen birçok yasa tasarısı gündeme gelecek. Bunların arasında özellikle birinin, kıdem tazminatına ilişkin olanının çok ivedi olarak Meclis'lerden geçirilmesi isteniyor. 14 Nisan 1980 tarihine kadar, kıdem tazminatıyla ilgili bir tavan hükmünün yasada yer almaması halinde, burjuvaziye göre, "çalışma hayatı açısından fevkalade sakıncalı bir durum ortaya çıkacak." Bu nedenle, tavan konusunu uzun süredir yaym organlarında hükümete baskı yapan işverenler, Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu aylık dergisi "İşveren"in Aralık 1979 sayısında da iptal edilen fıkra yerine şu fıkranın eklenmesinde yarar ve isabet gördüklerini açıkladılar: "İşçilere beher hizmet yılı için ödenecek kıdem tazminatı miktarı, en yüksek devlet memuruna beher hizmet yılı için ödenen emekli ikramiyesinden fazla olamaz. Bu miktarı aşan sözleşme hükümleri geçersizdir. Şu kadar ki, bu maddeye göre hesaplanan tavan 40.500 TL'na ulaşana kadar bu tavan uygulanır."

HÜKÜMET İŞVERENLERİN TASLAĞINI BENİMSEDİ

Demirel hükümeti tarafından hazırlanan taslak ise büyük bir tesadüf eseri olarak işverenler tarafından önerilen hükme adeta tıpa tıp benziyor. Taslakta, 1475 sayılı İş Yasası'nın kıdem tazminatıyla ilgili "beher hizmet yılı için ödenecek kıdem tazminatına esas olacak aylık ücret tutarı, her yıl için nazara alınacak miktarı, 1475 sayılı İş Kanunu'na göre tesbit edilmiş olan günlük asgari ücretin otuz günlük tutarının 7,5 katından fazla olamaz" şeklindeki maddesinde şu eklenti yapılıyor:

"Şu kadar ki, en yüksek devlet memurunun, beher hizmet yılı için ödenecek emekli ikramiyeleri bu miktara eşit oluncaya kadar, asgari ücret artışları kıdem tazminatının hesabında nazarı itibare alınmaz."

Benzerliğin bu kadarına hayret etmemeli. AP iktidarda iken, bugüne kadar büyük burjuvazi ne istedi de, olmadı ki?

VERGİ YASALARI DAR GELİRLİLERE REFAH GETİRİR Mİ?

Muhalefette iken millete taahhüt ettiğini iktidara geldiğinde yerine getirdiğini, adeta milletin başına kakan hükümet yetkilileri, henüz tasarı halinde bulunan ve sürekli değiştirilen vergi yasalarındaki değişiklikleri iyi bir propaganda malzemesi olarak değerlendiriyorlar. Dargelirlilerin, işçilerin, memurların çarşıya pazara çıkmaya çekindikleri bir dönemde, fiyatlar sanayici-işveren ikilisinin insafında tırmanıp dururken, "bir gün gelecek, inşallah vergi yasaları da Meclisler'den çıkacak ve aylık ücretlerin 6.300 liralık bölümü vergiden bağışık tutulacak" deniyor. İlerdeki bir tarihte belki uygulamaya konacak bir yasa ile sağlanacak olanaklar gösterilerek, karşılığı hem de bir kaç katıyla şimdiden geri alınıyor.

1975 yılı baz alındığında, bu yılda 59,5 lira düzeyinde bulunan ve 1979 Eylül ayı sonuna kadar 38,5 liraya düşen ortalama gerçek net ücretler, yapılan son zamlardan sonra daha da aşınmış ve artış bir yana, bir ay önce satın alabildiklerini alamayacak kadar küçülmüştür.

400 MİLYARLIK VERGİ KAYBI

Bu arada vergi yasalarında değişiklik getiren tasarı, "köklü" denebilecek dönüşümlere de kesinlikle olanak tanımıyor. Bundan önce hazırlanan tasarılar gibi sistemin kendi içinde kaynak transferi öngörüyor. Yıllardır milyonlarca liralık vergi kaçırdıkları bilindiği halde tasarıda mükelleflerden yeni servet beyannamesi düzenleyerek yeni beyanda bulunmaları isteniyor ve eski-yeni beyannameler arasındaki farkın bir defaya mahsus olmak üzere yüzde 10 oranında vergilendirilmesi öngörülüyor. Milyarlarca liraya varan bu vergi kaçaklarının yanısıra, Türkiye'de vergilendirilmesi gerektiği halde bu yola başvurulmaması nedeniyle yaklaşık 400 milyar lira tutarındaki vergi kaybını önleyici düzenlemeler ise tasarıda yer almıyor.

Son iki ayda alınan kararlarla birlikte düşünüldüğünde, AP azınlık hükümetinin hazırladığı vergi yasa tasarısının da, "bir ver beş al" mantığına dayanan bir kılıf, bir aldatmaca olduğu ortaya çıkıyor.

İŞ YASASI

İş kazalarına karşı tek güvence gaspedildi

Çalışma Bakanlığı tarafından yayınlanan 1 Şubat 1980 gün ve 5 sayılı bir genelgeyle, 1475 sayılı yasanın ilgili hükümleri hiçe sayılarak, işyerinde iş kazaları ve meslek hastalıkları yönünden hayati tehlike yaratan koşullar bulunsa da işyerinin kapatılamayacağı hükmü getirildi.

İşçi sınıfının uzun mücadeleler sonucu, son derece yetersiz de olsa, elde ettiği bir hak böylelikle gaspedilmiş oldu. İş yasasının 75. maddesiyle denetim sırasında her an iş kazası çıkması ve meslek hastalıklarına yakalanılması sözkonusu olduğu görülen işyerlerinde, işin durdurulması ya da işyerinin kapatılması hükmü getiriliyordu.

Oysa, gerçekleri tam olarak yansıtmayan SSK istatistiklerine göre bile, 1978 yılında 1223 işçi iş kazası sonucu ölmüş, 3250 işçi iş göremez duruma gelmiş, 652 işçi meslek hastalığına yakalanmış ve 195 bin 665 iş kazası meydana gelmişti! Kısaca ülkemizde her gün 743 iş kazası oluyor ve bu kazalarda 13 işçi ölürken, 5 işçi yaşamını yitiriyordu.

Ülkemizde her yıl işyerlerinin ancak yüzde 6'sının denetlendiği gerçeği ortada iken, Çalışma Bakanlığı'nın yayınladığı son genelgeyle, hükümetin işverenleri kollamakta ne denli pervasız olduğu alabildiğine açığa çıkmıştır. Bu genelgeyle, işyerinde iş kazaları ve meslek hastalıkları yönünden hayati bir tehlike saptansa ve bu yüzden birçok işçi yaşamını yitirme, birçoğu da çalışamaz duruma gelse bile, artık işverenler sorumlu olmayacaktır. İktidarın işçi sınıfına düşman yüzü, çoğu kez gözden kaçan böylesi "sıradan" uygulamalarla iyice sırıtıyor.

YİĞİT GÜNEL

Büyük patronlar neyi tartışıyor?

"Ekonomik Önlemler" konusu işadamları tarafından bakanların da katıldığı toplantılarda tartışılıyor. 24 Ocak kararnamesinden bu yana Türkiye'de yeni bir dönem yaşanıyor. Yeni ve çok önemli bir dönem.

Türkiye ekonomisinin tarihinde ilk dış yardımın alınışı, "devletçilik" politikasının kabul edilişi ya da kapitülasyonların bir hak olarak tanınması kadar önemli bir tarihsel süreç yaşanıyor.

Böyle bir karara 180 sandalyeli AP hükümetinin cesareti olarak bakmak yanlış ve dar bir yaklaşım olur. Bu nedenle son birkaç ay içinde birbiri ardına gelişen olayların ele alınması gerekiyor. Tek tek, halka halka oluşan bu olaylar bir zinciri meydana getirmektedir.

Bütün bu gelişmelerin ardında Koç ve benzeri palazlanmış işadamlarının, büyük tekellerin örgütlemeye çalıştığı AP-CHP iktidarı tezgahı yatmaktadır. Koç ve ortakları Batı ile bütünleşerek kendini kısa ve uzun vadede yeniden üreteceğine inanmaktadırlar.

Alınan ekonomik önlemler bütününün adı konulmuştur: "Piyasa ekonomisi." Peki, kime yarayacaktır bu piyasa ekonomisi? İşadamları çevresinden bu konuda tek ses çıkmamaktadır. Kimileri avuçları patlayıncaya kadar alkışlarken, kimilerinin kulaklarına kar suyu kaçmıştır. Bunlardan biri İSO Başkanı Çavuşoğlu'dur. İkincisi ise, ticaret kesiminin göreve getirdiği Odalar Birliği Başkanı Mehmet Yazar'dır. Yazar, 10 Şubat'da Odakule'de Bakanlarla yaptığı toplantıda, "Piyasanın musluğunun kesilmesini" isteyerek, kulağına kar suyu kaçanların korosunda sahneye çıkmıştır. Yazar, Merkez Bankası kredileri konusunda ise ilginç bir istekte bulunmaktan geri kalmamıştır. Yazar'ın bu konudaki görüşleri özetle "Kamuya ve kamu kuruluşlarına verilen Merkez Bankası kredileri ekonomik önlemlerin ruhuna uygun olarak özel teşebbüse verilmelidir" şeklinde olmuştur.

Çavuşoğlu ve Yazar'a göre piyasada para akıntısı artarsa ekonomik kararlar dizisi yarar yerine zarar getirecektir. Bu nedenle özel sektöre yönelik kredilerin hemen artırılması gerekmektedir. Oysa Koç ve Sabancı gibi palazlanmış olanlar ise, kendilerini vareden, kendilerinin Koç ve Sabancı olmasını sağlayan ortamın artık son bulmasını istemektedirler. Diğer bir deyişle, yeni Koçlar, yeni Sabancılar istememektedirler. İşte bunu anlayan bazı yine büyük sermaye çevreleri, "ücretlerin ve fiyatların dondurulması" diye formüle edilen piyasanın belli kalıplara girmesine karşı çıkmaktadırlar. Başka türlü söylemek, Koç ve Sabancı adına onları sınıf mümessili yapan disipline karşı çıkmak istemektedirler. Ancak, "atı alanın Üsküdar'ı geçmesi" karşısında bu yeni koşullara kendilerini uydurmak zorunda olduklarını da görmektedirler. İşte, Çavuşoğlu - Yazar ikilisinin "iki derede — bir arada" kalması bundandır.

Ticaret kesiminde bağımsız varoluş hakkı tanımayacak olan bu savaşın galibi bellidir. TÜSİAD'ın koltuğuna uygun görünümlü başkanı bunu rahatlıkla açıklamakta sakınca görmemektedir. Ali Koçman'a göre, özel kesimin bir bölümü, özel kesimin diğer bir bölümünün itirazına karşın, kendini gösterme fırsatını kullanmaktadır. Ve bunda başarılı olmaktadır. Ama Koçman'a göre "kapı" kapatılmamıştır. Açıktır. Ve belki de buna bağlı olarak 1980'li yıllara yönelik olarak yeni bir yönelim modeli de aranmaktadır. Özel kesim bu doğrultuda siyasi kararların alınmasını da istemektedir. Bu kesim, daha doğru bir belirlemeyle, sanayi ürünlerini kendi satan büyük, tekelci sanayiciler adına siyasi kararların alınmasını beklemektedir. Bu arada, ekonomik önlemlerin politik kararlarla desteklenmemesi durumunda ekonominin çıkmazdan kurtulamayacağını öne sürerlerken de, bunun sorumlusunun özel kesim olmayacağını belirtmekten geri durmamaktadırlar.

Kısacası, işadamları çevresinde yeni birşeyler olmaktadır.

ÖĞRENCİ GENÇLİK SUSKUNLUĞU YIRTMALIDIR!

BİLİMSEL SOSYALİST PLATFORMDAKİ GENÇLİK ÖRGÜTLERİNİN EYLEM BİRLİĞİ VE TEKLEŞMESİ

"Bilimsel sosyalist platformdaki gençlik örgütlerinin cephe yolunda oluşturacakları eylem birliği açık bir öneme ve önceliğe sahiptir. Tekleşme sorununun gençlik içinde de ele alınması, hem tekleşme yönünde önemli katkılar getirecek, hem de antifaşist mücadelenin daha da gelişmesinin yolunu açacaktır.

"Bilimsel sosyalist platformdaki politik örgütler arasında tekleşme hedefini içeren antiemperyalist, antifaşist platformdaki birlik için atılacak adımlar, bu politik hareketlerin yolundaki gençlik örgütlerinin de tek bir çatı altında toplanmasının koşullarını yaratacaktır. Bilimsel sosyalist gençlik örgütlerinin tekleşme perspektifine sahip eylem birliği güçlü bir çekim merkezi oluşturacak, geniş gençlik yığınlarının goşist akımların etkilerinden kurtulma sürecine büyük ivme kazandıracaktır.

"Bilimsel sosyalist platformda eylem birliğine ağırlık ve öncelik verilmesi, açıktır ki, hemen ilk planda eylem birliklerinin oluşturulabileceği, eylem birliğinden yana, başka grupların varlığını unutturabilecek ve bu grupların gözden kaçırılmasına yol açarak en geniş birliklerin oluşmasına engel getirecek değildir. Tersine, bunun da ötesinde maocular dışındaki tüm grupların doğru bir çizgide bir araya gelmesinin koşullarını hazırlayacaktır. Öte yandan çeşitli birimlerde genç yoldaşlarımızın bütün çabalarına karşın bilimsel sosyalist platformda bulunan gençlerin biraraya gelmesinin sağlanamaması, elbette olabildiğince geniş eylem birliğini gerçekleştirme, eylemdaşlığı ve yılgınlığı önleme görevlerimizi de unutturacak değildir."

("Tek Parti, Tek Cephe", S. 81)

Türkiye'de kitlesel direnişlerin yükseldiği bir dönem yaşanıyor.

Bu kitlesel direnişlerde işçi ve köylü gençler de üzerlerine düşen görevleri eksiksiz bir özveriyle gerçekleştiriyorlar. Bu gençlerin öncüleri de kitlesel direnişlere en geniş ölçüde katılımı sağlamak ve sınıf disiplinini uygulamakla yükümlü olduklarını biliyorlar.

Ancak bir eksikliğin de altını büyük bir açıklıkla çizmek göreviyle yükümlüyüz. Üniversitelerimiz, öğrenci gençlik genel bir suskunluk içinde. Oysa dünya tarihi, böylesine yükselen direniş dönemlerinde üniversitelerden en büyük yankılanmaların, ses getiren paralel eylemlerin geldiğini göstermektedir. Ülkemiz de bunun örneklerine sahiptir.

Oysa bugün, örneğin İzmir'de gerçekleştirilen kitlesel direniş günlerinde, Bornova Ege Üniversitesindeki boykotun ötesinde herhangi bir eylemden sözetmek olası değildir. Ankara ve İstanbul öğrenci gençliğinin bu olaylara karşı tepkisi ise ezikliği verecek düzeyde kalmıştır.

Üniversite gençliği içinde, dağınık da olsa goşist liderliğin geniş bir etkiye sahip olması, bu durumda baş etkendir. Goşist akımların, kitlesel direnişler karşısındaki tutumu, gerek kendi eylem biçimleriyle uyuşmaması, gerekse bu direnişler içinde "isimlerinin duyulamaması" nedeniyle sürekli olumsuz olmuştur. Bu olumsuzluğun en uç örneği, son İzmir direnişi sırasında öğrenci gençliğe sessiz forumlar önerilmesidir.

Oysa örneğin bir 16 Mart İstanbul Üniversitesi katliamıyla aynı günde belli başlı tüm eğitim birimlerinde, öğrenimin durdurulmasının ve öğrenci gençliğin merkezi alanlara yürütülmesinin başarılabildiği bilinmektedir. Şimdi bu yapılamıyorsa gerekçe olarak "dönem"in baskıcı özelliklerini göstermek, akla-mantığa sığmaz.

Artık bütün somutluğuyla görülmelidir: Öğrenci gençlik içinde önemli etkilere sahip olmakla birlikte goşist akımlar, öğrenci gençliği eyleme geçirebilme yeteneğini yitirmişlerdir. Bir takım uç çıkışlar, bir anlamda "intihar" eylemleri düzenlemekten öteye gidebilecek durumda değillerdir. Ve yine 16 Mart'ta da görüldüğü gibi ancak, gençlik içindeki tüm siyasal grupların eylem birliği sağlanabildiği ölçüde, kitlesel çıkışları gerçekleştirebilmektedirler.

Bu noktada öğrenci gençlik içinde çalışma yapan, işçi sınıfı hareketine uyumlu örgütlerin militanlarına büyük görevler düşmektedir. Bu örgütlerin, öncelikle kendi aralarında davranış birliğini gerçekleştirmelerinin önemi büyüktür.

Deneyler göstermiştir ki, işçi sınıfı hareketine uyumlu gençlik örgütlerinin eylem birlikleri, goşist akımları da etkileyebilmekte ve bütünüyle sınıf hareketine uyumlu önemli çıkışlar örgütlenebilmektedir.

Öğrenci gençlik içinde çalışan bilimsel sosyalist militanlar için, birimlerinin bu suskunluğu utanç verici olmalıdır. Yapılacak olan bellidir. Yapılması için ön adımların atılmış olması önemlidir. Şimdi, işçi sınıfı hareketine uyumlu diğer gençlik örgütleriyle birlikte eylem birliklerinin örülmesi ve üniversitelerimizin demokratik çıkışların kaleleri haline dönüştürülmesi zamanıdır.

GENÇ ÖNCÜLER GÖREV BAŞINDA!

Genç Öncü'nün sıkıyönetimce çalışmalarının yasaklanmasından bu yana üç ay geçti.

Ama bugün, meydanlardan okullardan, fabrikalardan, tütükevlerinden, direniş alanlarından şu ses yükseliyor:

"Genç Öncü Görev Başında, Kavga Safında".

Bu ses eğer Selimiye kışlasının demir parmaklıklarından indirilen bez pankart üzerinde dile geliyorsa, Zonguldak, Çanakkale, Geyve... ve daha pek çok miting alanında baykırılıyorsa, direniş İzmir'inin duvarları süslüyorsa, tekelci burjuvazi de, faşistler de düşünsünler. Düşünsünler ve anlasınlar:

"Genç Öncü Kapatılamaz"

"Gençlik Eğitim - Meslek - İş İstiyor" broşürü, Genç Öncü Bilim, Eğitim ve Araştırma bürolarınca hazırlanmış ve basılıp yaygın biçimde satılmış bu eylem kılavuzu, son günlerde, İşi gazeteleri kapatmaya kadar götüren "basının özgürlüğü için kalbi titreyen" makamların önemli bir sorunu oldu.

Bir aramada, bir öğrencinin evinde tek bir adet bulununca, öğrenci sabaha kadar işkenceye çekildi. Sonuçta, kitabı ona bir öğretmenin verdiği "öğrenildi". Zaman geçirmeksizin öğretmenin evi basıldı. Öğretmen gözaltına alındı. Onun da kitabı bir kitapçıdan parasıyla satın aldığı öğrenilince, kitapçı basıldı, broşür toplandı. Broşür için şu ana kadar yasal hiç bir soruşturma olmamasına karşın yürüyen bu önemli operasyon tümüyle otuz saat içinde tamamlandı.

Benzer uygulamalar, yapılan aramalarda "suç unsuru" diye, broşürün toplanması haberleri diğer illerden de geliyor.

"Gençliğin can alıcı ekonomik ve politik çıkarlarının korunması ve geliştirilmesi uğruna mücadele, gençliğin antifaşist birliğinin temeli ve başlangıç noktasıdır. Günümüzde gençliğin anti-faşist birliğinin oluşturulması, anti-faşist mücadelesinin geliştirilmesi her zamandan daha temel bir sorun haline gelmiştir.

"Bu temel olgudan hareketle, çalışmadaki ("Gençlik Eğitim Meslek İş İstiyor" isimli broşür) hedeflerin ancak böyle bir eylem birliği ile yaşama geçirilip yaygınlaşmasının mümkün olabileceğini söyleyebiliriz.

"Bu çalışmadaki (AGY) hedefler, bir yanıyla geniş gençlik yığınlarını mücadele alanına çekebilmenin, onların dövüşkenliğini artırabilmenin temelini oluşturmaktadır. Diğer yanıyla, bu çalışma (AGY) değişik tutumdaki gençlerin ve onların örgütlerinin ortak eylem programı durumundadır.

"Bu inançla tüm ilerici, demokrat, sosyalist gençlere sesleniyoruz:

"- Gençliğin temel ekonomik ve politik çıkarlarının korunup geliştirilmesi için,

"- Geniş gençlik yığınlarını anti-faşist, demokrasiden yana mücadeleye çekmek için,

"- Gençliğin anti-faşist eylem birliğini adım adım geliştirmek için,

"Hep birlikte görev başına!"

(Gençlik Eğitim, Meslek, İş İstiyor, Eğitim Ynl. S. 85-86)

ÇOCUKLARI KORUYALIM!

"DUVARIN ÜSTÜNDE TEBEŞİRLE BİR YAZI:
Savaş istiyoruz.
En önce vuruldu
Bunu yazan."

(B.Brecht)

Dünya Çocuk Yılı sona erdi. Kimileri aydın'lıklarını aydın bilgileriyle sınırladıklarından, Dünya Çocuk Yılı'nı kavrayamadılar Koca bir yılın çocuklar için seçilmesini sağlayanın dünyanın tüm barıştan, toplumsal ilerlemeden, demokrasiden ve sosyalizmden yana güçleri olduğunu görmezlikten gelerek, hayıflanmakla yetindiler. Bir yıl içinde çocuklar için hiçbir şey yapılamadığını söylediler durdular, istemeden kaderciliği körüklediler.

Kimileri Dünya Çocuk Yılı'nın önemini çok iyi kavradılar. Fırsat bu fırsattır diyerek, çocukların körpe beyinlerine saldırdılar. Basını, radyosu, televizyonu, haber ajansları ile zehir kustular. Ülkemizdeki emperyalizm işbirlikçisi, gerici, faşist, militarist, savaş kundakçısı güçler, bankalar, şirketler, tekelci basın, onların siyasal partileri çocukları çembere almaya çalıştılar.

Ankara Belediyesi saygın bir işe girişti, faşizm özleminden perva duymayan AP iktidarı çığlıklar kopardı. Ankara Belediyesi'nin çocuklara armağan ettiği 1 milyon çocuk kitabının dağıtılması zorla engellenmeye çalışıldı. Milli Eğitim Bakanı kitapların okullarda dağıtımını yasakladı. Oysa ilkokul çocuklarının topladığı okunmuş gazete ve eski kağıtların geliriyle basılmıştı bu kitaplar. Yazarlar, ozanlar, çizerler bu benzersiz kampanyaya gönüllü olarak katılmışlar. Genel-İş Sendikası matbaasını karşılıksız olarak çalıştırmış ve 11 çeşit kitap çıkmıştı ortaya.

Korktular! Çünkü bu kitaplar milyonlarca çocuğa barış ve kardeşlik duyguları, dostluk ve dayanışma, yurt ve insan sevgisi, insan emeğine saygı, iyilik ve güzelliklere özlemi aşılıyordu! Çünkü bu kitaplarda Nazım ve Behrengi vardı, Orhan Kemal ve Sabahattin Ali vardı, Ceyhun Atuf, Can Yücel, Orhan Veli, Aziz Nesin, Ülkü Tamer, Refik Durbaş ve daha başka ilerici, devrimci yazarlarımız, ozanlarımız vardı.

Saldırı bu kadarla kalmadı. İlk ve ortaokullarda "milli güvenlik" dersleri okutulması kararı alındı. Neden? Çünkü çocuklarımızı "Son Türk Devleti" masallarıyla uyuşturmak, başka halklara düşmanlaştırmak, militarist görüşlerle, savaşın "erdemleriyle" donatmak istiyorlar. Genel Kurmay Başkanı, "Okullara milli güvenlik dersi koyduysak, faşist mi olduk?" diye soruyor. Nasıl yanıtlamamız istenir ki? Bilinsin, çocuklar savaş oyuncaklarını ellerinin tersiyle itiyorlar.

Çocuklarımızın üstünde tehlikeli bir oyun oynuyorlar. Bu oyunları tersyüz edelim, çocuklarımızı koruyalım. Onların suratlarına bütün insanların ozanı Nazım'ın dizeleriyle haykıralım:

"dünyayı verelim çocuklara hiç değilse bir günlüğüne
allı pullu bir balon gibi verelim oynasınlar
oynasınlar türküler söyleyerek,
yıldızların arasında
dünyayı çocuklara verelim
kocaman bir elma gibi verelim sıcacık bir
ekmek somunu gibi
hiç değilse bir günlüğüne doysunlar
dünyayı çocuklara verelim
bir günlük de olsa öğrensin dünya arkadaşlığı
çocuklar dünyayı alacak elimizden
ölümsüz ağaçlar dikecekler."

Todor Jivkov

BARIŞ, YUMUŞAMA VE İŞBİRLİĞİ İÇİN

Bulgaristan Komünist Partisi Birinci Sekreteri ve Devlet Başkanı Todor Jivkov, 11 Şubat 1980 günü Sofya'da, Vatan Cephesi Ulusal Konseyi Toplantısı'nda bir konuşma yaptı.

Jivkov konuşmasında, Bulgaristan ekonomisinin hızlı bir tempoyla geliştiğini belirterek, işçi sınıfını, köy ekonomisi emekçilerini, uzmanları, enerjisi ve yeteneğiyle ülkenin geçen yılki sosyo-ekonomik planının başarıyla gerçekleştirilmesine katkıda bulunanların tümünü kutladı. Geçen yılın sonunda emekçilerin maaşlarına ve öteki gelirlerine artırım yapıldığını belirterek konuşmasını sürdüren Jivkov, ekonominin, bir bütün olarak toplumsal yaşamın daha öte gelişmesine sağlam temeller kazandırıldığını belirtti.

GELİŞMİŞ SOSYALİST TOPLUMUN İLERLEMESİNDE DAHA İLERİ AŞAMALARA...

Yedinci Beş Yıllık Plan'ın başarılarından sonra, Sekizinci Beş Yıllık Plan'ın hazırlanması gibi bir ödevin olduğuna değinen Jivkov, daha sonra şunları dedi: "Sekizinci Beş Yıllık dönem teknik ilerleme dönemi olacaktır. Bu ise daha somut deyimiyle Sekizinci Beş Yıllık Plan döneminde ve 1990 yılına değin toplumsal emek üretkenliğini oranlarla değil, kat kat artırma uğrunda savaşım vereceğimiz anlamına gelmektedir."

Sekizinci Beş Yıllık Plan döneminin başarıyla sonuçlanması ve sosyalist demokrasinin daha da geliştirilmesi için yapılacakları ise, Jivkov şöyle belirtti: "Yönetim ve yürütüm kadrolarının vasıflarının aralıksız artırılması, halkımızın öğrenim düzeyinin yükseltilmesi, Bulgaristan Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin Bulgaristan Halk Cumhuriyeti'nde öğretim çalışmalarının yetkinleştirilmesine ilişkin Tezlerinin yaşama uygulanması gereklidir. Biz şimdi, öğretim çalışmalarımızın, bilimsel teknik devrimin ve ülkemizde gelişmiş sosyalist toplum kuruluşunun istemleri uyarınca yeniden düzenlenmesi için bilimsel açıdan esaslandırılmış bir programa sahibiz. Tezler bütün halkımız tarafından incelendi ve Parti Merkez Komitesi Genel Toplantısı'nda onaylandı. Tezler doğrultusunda, yakın zamanda halk eğitim kurultayının yapılması öngörülüyor.

"Şimdi, bu yılın ve önümüzdeki beş yıllık dönemin ödevlerini ülkemiz insanlarına tanıtmak, onları bu ödevlerin çözümüne hazırlamak ve seferber etmek, başlıca ödevimizdir."

YUMUŞAMANIN BAŞ DÜŞMANLARINA KARŞI

Todor Jivkov daha sonra uluslararası durumun bazı sorunları üzerinde durdu. Karmaşık, çelişkilerle dolu dünyamızda, mücadele verilmeden hiçbir şeye ulaşılamayacağını belirten Jivkov, "Washington'dan düşmanca cepheleşmenin yenilenmesi, sosyalizmin politik yalıtlanması, sosyalist topluluk ülkelerinin politikasına askeri güçle etki gösterilmesi çağrıları yükseldi. Amerika Birleşik Devletleri ve bağlaşıkları, Pekin'in Asya Kıtasında anti-Sovyet vurucu gücü ve jandarmasına, Kızıl Deniz'den Malakka Boğazı'na kadar gericiliğin ve karşı-devrimin başlıca dayanağına dönüştürülmesi umuduyla 'Çin Kartı'yla oynanan kumara hız verdiler." dedi.

"Amerika Birleşik Devletleri'nin şimdiki yönetimi, kendi toplumunun derin bunalımını, iç sorunların altından çıkma yeteneğine sahip olmadığını örtbas etmek için 'haçlı seferi'nin başlatılması çağrısında bulunan ilk yönetim değildir. Bu yöntem, sömürücü toplumun kendisi kadar eski bir yöntemdir." diyen Jivkov, bu saldırıya karşı şunları söyledi:

"Bizim yumuşamadan çıkarımız var. Biz yumuşama istiyoruz. Biz, yumuşama istiyoruz. Biz, politik yumuşamaya, askeri alanda gidilecek yumuşamanın eklenmesi, yumuşamanın dönüşümsüz bir süreç haline getirilmesi uğrunda mücadele veriyoruz. Bütün bunlar böyledir, bütün bunlar doğrudur.

"Fakat, yumuşamanın emperyalist devletlerin bir 'lütfu' olarak değil, onların kendileri için de nesnel bir gereklilik olarak geldiği de doğrudur. Bu bizim için ne denli gerekliyse, onlara da o denli gereklidir. Yumuşama alanında işbirliğinden vazgeçmeyi, ortağın 'kötü tutumuna' karşı 'yaptırım' olarak işe koşmak çok tehlikeli bir harekettir. Doğu ve Batı arasındaki ilişkilerde ve diyalogta, bizlerle güç konumundan görüşülebileceğini düşleyenler, dize getirilebileceğimizi zannedenler müthiş yanılıyorlar. Biz, hatta böylesine güçlü olmadığımız sıralarda bile bizimle bu konumlardan görüşülmesine müsaade etmedik. Bunun şimdi, olabileceğinin düşünülmesi, zannedilmesi safdilliktir ve tehlikeli bir şeydir."

SOVYETLER BİRLİĞİ DÜNYA BARIŞININ EN GÜÇLÜ SAVUNUCUSUDUR

Bulgar halkının, Afgan halkının haklı davasının zaferine derinden derine inandığını ve ona tam destek göstereceğini belirten Jivkov, konuşmasını şöyle sürdürdü:

"Bulgaristan Halk Cumhuriyeti, Sovyetler Birliği'nin Afganistan'a gösterdiği yardımı kayıtsız koşulsuz onaylamaktadır.

"Komünist olarak, sosyalist ülke olarak, kendine ve öteki halklara saygılı bir halk olarak, Sovyetler Birliği ve Sovyet halkı konusundaki gerçeği, emperyalist saldırganlar ve yardımcılarının yalan ve iftiralarının pis sularında argınca boğmak istedikleri gerçeği bir kere daha açıklıkla ve en belirgin biçimde anımsatmayı; kendimizin yüksek enternasyonal borcu bilmekteyiz."

Sovyetler Birliği'nin İkinci Dünya Savaşı'nın bitiminden bu yana geçen 35 yıl içinde, dünyanın yaşanabilir olmasına büyük katkıları olduğunu belirten Jivkov, şunları vurguladı: "Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği, devletler, halklar ve insanlar arasında özgürlüğün, kardeşliğin ve eşitliğin simgesidir; Sovyet Sosyalist Cumhuriyetleri Birliği özgürlük ve ulusal bağımsızlık, demokrasi ve sosyal adalet, sosyalizm ve komünizm uğrundaki mücadelenin kaynağı ve dayanağıdır; Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği dünya barışının en ardıcıl ve en güçlü savunucusu, halkların en azılı düşmanlarını da gözönünde bulundurmak zorunda olduğu, savunucusudur. Sovyetler Birliği konusundaki gerçek işte budur! Bu gerçekten dolayı biz, onun önünde saygıyla başeğmekteyiz, sevmekteyiz onu. Yüce kardeş Sovyet halkıyla omuz omuza yürümekteyiz."

BALKANLAR'DA DOSTLUK VE İŞBİRLİĞİ

Todor Jivkov konuşmasının son bölümünde, BHC'nin Balkanlar'da iyi komşuluk ve işbirliğinden, barış ve güvenliğin korunmasından yana olduğunu belirterek; komşularıyla ilişkilerinde bu ilkelere büyük değer verdiğini söyledi. Jivkov, konuşmasını şöyle tamamladı:

"Yumuşama yalnız birkaç yıl içinde önemli ürünler verdi. Ülkemiz, Balkanlar'da, Avrupa'da ve dünyada barışın, güvenliğin ve işbirliğinin pekişmesi için elinden gelen herşeyi yapmaktadır.

"Bulgar halkı yumuşama politikasına derinden bağlıdır, sağduyuya uygun başka seçenek görmemektedir ve belirli çevrelerin yarattıkları engel ve güçlüklere karşın, Balkan ülkeleri ve Avrupa'nın öteki ülkeleri arasındaki ilişkilerde ulaşılan sonuçların geliştirilmesi uğrunda gelecekte de çaba harcamaya devam edeceğini belirtmektedir."

1980 yılları için yeni bir CIA hazırlanıyor

1970'li yıllarda ard arda ortaya çıkan ya da çıkarılan CİA'nın insanlık dışı marifetleri, yeniden başlatılmak istenen soğuk savaş içinde unutturulmak isteniyor. Bu amaçla ABD Kongresi'nde CİA'ya 1980'li yıllarda daha geniş yetki verilmesi için çalışmalara başlanmış bulunuyor.

Şili'deki faşist darbede CİA'nın oynadığı rol ortaya çıktıktan sonra ABD Kongresinin kabul ettiği bir yasa değişikliği ile, CİA'nın bundan böyle girişeceği gizli eylemlerinden Kongre'yi haberdar etmesi koşulu getirilmişti. Şimdi bu koşulun kaldırılması için ABD'de yoğun bir kamuoyu oluşturulması kampanyasına girişilmiş bulunuyor. Eğer istenen gerçekleşirse CİA eskiden olduğu gibi yalnızca Beyaz Saray'a karşı sorumlu olarak gizli eylemlerde, darbelerde, cinayetlerde aktif rol oynayabilecek. Belki eskiden olduğu gibi Beyaz Saray'a bile bilgi verilmesi gerekmeyecek.

YÜRÜYÜŞ

Sahibi: Yürüyüş Yayıncılık Ltd.Şti. adına NİHAT SARGIN ● Genel Yayın Yönetmeni: Zeki KILIÇ ● Yazı İşleri Müdürü: Neşet KOCABIYIKOĞLU ● Teknik Sekreter: Bülent ARTAMLI ● Yönetim: Konur Sok. 15/8 Kızılay - ANKARA Tel 17 45 81 ● İstanbul Bürosu: Piyerloti Cad. 21/1 Çemberlitaş - İSTANBUL Tel: 26 35 67 ● Avrupa Temsilciliği : Info-Türk Ajansı 13/2 Square Wiser - 1040 Bruxelles BELÇİKA, Tel: 230 34 72 ● İlan Koşulları: Arka kapak renkli 22.500 TL., Arka kapak siyah beyaz 18.000.TL., İç sayfalar sütun santimi 200 TL. ● Baskı: Daily News Web Ofset Tesisleri

● Abone Koşulları: Yıllık 400.-TL., altı aylık 200.-TL. ● Avrupa: Yıllık 60 DM, altı aylık 30 DM. ● Amerika: Yıllık 80 DM, altı aylık 40 DM. ● Avustralya-Japonya: Yıllık 100 DM, altı aylık 50 DM.

● Ödeme adresi: TÜRKİYE: YÜRÜYÜŞ DERGİSİ POSTA ÇEKİ 100234 ● AVRUPA: Info-Türk banka hesabı: BBL 310-0148714-02 Bruxelles - BELÇİKA

değişen dünya

ABD yöneticileri dünyayı kaprislerine göre, dilediklerince yönetme alışkanlığından kolay kolay vazgeçmeye niyetli görünmemektedir. Oysa, artık sağır sultan bile duydu, dünya eski dünya değil. Dünya değişti. Ama onlar, sayısız derse, bir o kadar da yenilgiye rağmen, eski alışkanlıklarını sürdürmeyi, yine de elden bırakmıyorlar. Oyunları bozulunca da, oyuncakları ellerinden alınmış şımarık zengin çocuklar gibi hırçınlaşmaları, öfkeden çılgına dönerek daha da çocuksu yollara başvurmaları bu yüzden.

● hüseyin baş

NEFESİ TÜKENEN CARTER OLİMPİYATLARA KATILAMIYOR

Barış, savaştan ya da savaş ortamından milyarlar vuran askersel endüstri kompleksi için gerçek bir felakettir. Ölüm tacirleri en büyük vurgunları silahlanma yarışından vurmaktadırlar. Silahlanmayı yarış haline getirmek için ise gerilim ortamı gereklidir. Bunu yaratmanın, kuşkusuz, çeşitli yolları var. Bu yolların başında "Sovyet tehdidi" efsanesi geliyor. Emperyalizm bu kozu oynamıştır. Önce "Sovyet tehdidi" umacasını sallayarak gerilim ortamı yaratmış, bu gerilim ortamından yararlanarak SALT-2'yi savsaklamış, İran, daha sonra Afganistan olayını alabildiğine istismar ederek istediği gerilim ortamını yaratmayı bir ölçüde başarmıştır. Orta ve Yakın Doğu'nun petrol üreticisi ülkelerini işgal tehdidi altında tutmak için kotarılan 100 bin kişilik "hızlı müdahale gücü", Hint Okyanusu'nda askeri yığınak, Pakistan'ın "ileri karakol" haline getirilmesi, Batı Avrupa'ya yeni nükleer silahların yerleştirilmesi kararı, gerilim ortamının önde gelen somut belirtileri arasında yer almaktadır.

Ama bütün bunlar, uluslar arasında her alanda kurulan sağlıklı ilişkilerin temelini oluşturan detantı kesin bir biçimde yenilgiye uğratamamıştır. ABD emperyalizminin Batı Dünyası ile 3. Dünya Ülkelerini ardına takarak, dünyaya çok daha tehlikeli bir "soğuk savaş" dayatma girişimleri, istenilen sonuçları vermemiştir. İran'a, hele Sovyetler Birliği'ne karşı tasarlanan "yaptırımlar", Washington'un akıl yöndeki saptırmalarına rağmen, bütünüyle fiyaskoyla sonuçlanmış, sayıları son derecede kısıtlı bir avuç serdengeçti tutucu rejimin dışında aklı başında hiç bir Batı ülkesi yeni bir "Soğuk Savaş" macerasını dayatacak girişimlere katılmamıştır.

ABD yönetiminin dünyaya yeni bir "Soğuk Savaş"ın dayatılmasıyla ilgili girişimlerinin en onursuz olanı Moskova Olimpiyatları'nın baltalanması yönündeki çocuksu çabalarıdır. Böylesi bir mızıkçılığı, böylesi bir densizliği henüz tarihler kaydetmemiştir. Moskova Olimpiyatları'na karşı çıkmak, dünya barışının en seçkin ve anlamlı simgelerinden biri olan "olimpiyatların" temeline dinamit koymaktır. Olimpiyatların, bırakınız engellenmesini, engellenmesinin düşünülmesi bile hiç bir şekilde bağışlanmaması gereken korkunç bir cinayettir.

Carter yönetiminin dünyaya yeni bir "Soğuk Savaş" dayatılmasına ilişkin bu onursuz girişimi de sonuçsuz kalmış, Uluslararası Olimpiyat Örgütü, Carter'ın özel temsilcisi Cyrus Vance'ın köpeksi manevra ve tehditlerine rağmen, Moskova Olimpiyatları'nın şu ya da bu biçimde boykot edilmesine kesinlikle karşı çıkmıştır. Efsaneye göre Herakles'e dayanan, Milattan önce 776 yılında başlayarak, Pierre de Coubertin'le günümüze ulaşan, uluslararası barışın, dostluk ve kardeşliğin bu soylu forumunu engellemeye şimdiye değin kimsenin gücü yetmedi. Buna, sporun soylu geleneğini saldırgan politikasına alet etmek isteyen sahte sporcu Carter'ın nefesi de yetmeyecektir.

Moskova Olimpiyatları, detant'ın "Soğuk Savaş"a kesin zaferini simgelemektedir.